

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

30 oktober 2009

30 octobre 2009

ALGEMENE BELEIDSNOTA (*)

NOTE DE POLITIQUE GÉNÉRALE (*)

Personen met een handicap

Personnes handicapées

Voorgaande documenten:

Doc 52 **2225/ (2009/2010):**

001: Lijst van de beleidsnota's.

2 en 3: Beleidsnota's.

Documents précédents:

Doc 52 **2225/ (2009/2010):**

001: Liste des notes de politique générale.

2 en 3: Notes de politique générale.

(*) Overeenkomstig artikel 111 van het Reglement.

(*) Conformément à l'article 111 du Règlement.

cdH	:	centre démocrate Humaniste			
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams			
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen			
FN	:	Front National			
LDD	:	Lijst Dedecker			
MR	:	Mouvement Réformateur			
N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie			
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten			
PS	:	Parti Socialiste			
sp.a	:	Socialistische partij anders			
VB	:	Vlaams Belang			

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>			<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		
DOC 52 0000/000:	Parlementair document van de 52 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer		DOC 52 0000/000:	Document parlementaire de la 52 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden		QRVA:	Questions et Réponses écrites	
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)		CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	
CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)		CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)		CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	
PLEN:	Plenum		PLEN:	Séance plénière	
COM:	Commissievergadering		COM:	Réunion de commission	
MOT:	moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)		MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>			<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>		
<i>Bestellingen:</i>			<i>Commandes:</i>		
Natieplein 2			Place de la Nation 2		
1008 Brussel			1008 Bruxelles		
Tel.: 02/ 549 81 60			Tél. : 02/ 549 81 60		
Fax: 02/549 82 74			Fax : 02/549 82 74		
www.deKamer.be			www.laChambre.be		
e-mail: publicaties@deKamer.be			e-mail: publications@laChambre.be		

INHOUD	Blz.	SOMMAIRE	Pages
I. Algemene inleiding	4	I. Introduction générale	4
II. Dialoog	5	II. Dialogue	5
III. Participatie van mensen met een handicap aan het maatschappelijke leven	6	III. Participation des personnes en situation d'handicap à la vie sociale	6
1. Tegemoetkomingen	6	1. Allocations	6
2. Tewerkstelling	9	2. Emploi	9
2.1. Inleiding	9	2.1. Introduction	9
2.2. Openbare sector	9	2.2. Secteur public	9
2.3. Privésector	11	2.3. Secteur privé	11
3. Toegankelijkheid	14	3. Accessibilité	14
3.1. De Toegankelijkheid van federale openbare gebouwen	15	3.1. L'accessibilité des bâtiments publics fédéraux	15
3.2. Normen en clausules inzake toegankelijkheid	15	3.2. Normes et clauses d'accessibilité	15
3.3. De toegankelijkheid van het vervoer per spoor	16	3.3. L'accès au transport ferroviaire	16
3.4. Toegankelijkheid van de dienstverlening van de Post	17	3.4. Accessibilité du service postal	17
3.5. Toegang tot de hulpdiensten	17	3.5. Accès aux services de secours	17
3.6. De vrijheid van meningsuiting, van mening en van toegang tot de informatie	18	3.6. La liberté d'expression, d'opinion et d'accès à l'information	18
3.7. Snel internet	18	3.7. Internet à haut débit	18
3.8. Toegang tot justitie	18	3.8. Accès à la justice	18
3.9. Toegang tot verzekeringen	19	3.9. Accès aux assurances	19
4. Mobiliteit	19	4. Mobilité	19
4.1. Parkeerkaarten	19	4.1. Cartes de stationnement	19
4.2. Voorbehouden parkeerplaatsen	20	4.2. Stationnement réservé	20
4.3. De rolstoelgebruiker en de voetganger	20	4.3. Le chaisard et le piéton	20
4.4. Intermodaliteit en interoperabiliteit van het vervoer	21	4.4. Intermodalité et interoperabilité du transport	21
5. Handicap en gezinsleven	21	5. Handicap et vie familiale	21
5.1. Kosten van opvang	21	5.1. Frais de garde	21
5.2. Affectiviteit en seksualiteit	21	5.2. La vie affective et sexuelle	21
6. Zware zorgbehoefte	22	6. Grande dépendance	22
6.1. Mantelzorgers	22	6.1. Aidants proches	22
7. De personen met een handicap in de gevangenis	23	7. Les personnes en situation de handicap en prison	23
8. Deelname aan het maatschappelijk leven	24	8. Participation à la vie sociale	24
8.1. Handypass - Kaart als persoon met een handicap	24	8.1. Handypass - Carte Personne handicapée	24
8.2. Strijd tegen vooroordelen	24	8.2. Handypass - Combattre les préjugés	24
IV. Een administratie ten dienste van de personen met een handicap	24	IV. Une administration au service des personnes handicapées	24
1. Informatie en communicatie	24	1. Information et communication	24
1.1. Handiweb	25	1.1. Handiweb	25
1.2. Brochures	25	1.2. Brochures	25
1.3. Toegankelijkheid van websites	26	1.3. Accessibilité des sites web	26
1.4. Groen nummer	27	1.4. Numéro vert	27
2. Toegankelijkheid FOD	28	2. Accessibilité du SPF	28
3. Behandeling van de dossiers	28	3. Traitement des dossiers	28
3.1. Behandelingstermijnen	28	3.1. Délai de traitement	28
3.2. Leesbaarheid van de teksten	29	3.2. Lisibilité des textes	29
3.3. Medische onderzoeken	30	3.3. Expertises médicales	30
3.4. Studies om de reglementering te verbeteren	31	3.4. Etudes en vue d'améliorer la législation	31
V. Beleid voor personen met een handicap in internationaal en Europees verband	32	V. La politique pour les personnes en situation de handicap dans le contexte international et européen	32
1. VN-verdrag	32	1. Convention ONU	32
2. De Lissabonstrategie	33	2. Stratégie de Lisbonne	33
3. Het Belgische Voorzitterschap	35	3. Présidence de la Belgique	35

I. — Algemene Inleiding

Het beleid voor personen met een handicap is meer dan toezien op de correcte en tijdige betaling van de tegemoetkomingen. Een goed beleid moet erop gericht zijn dat mensen met een handicap ten volle kunnen integreren in en deelnemen aan het maatschappelijke leven

De rode draad doorheen mijn beleid is het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.

Dit Verdrag dat in België van kracht is sinds 1 augustus 2009, is een enorm belangrijke uitdaging, namelijk het slagen van het inclusieproces van mensen met een handicap.

In het verlengde van het Handvest van de Verenigde Naties, van de Universele verklaring van de rechten van de mens..., verduidelijkt het Verdrag dat *“alle burgers, zonder onderscheid, dezelfde rechten moeten genieten, die ondeelbaar en universeel zijn”*.

Met de federale regering zijn wij ons ervan bewust hoe belangrijk het is om de rechten van mensen met een handicap te bevorderen, om hen een zo autonoom mogelijk leven te laten leiden, om hun vrijheid en hun deelname aan het maatschappelijke en politieke leven te garanderen. Dit houdt ook in dat we ze een waardig inkomen garanderen.

Deze *mainstreaming* of inclusieve benadering van de handicap, vereist dat er expliciet met de behoeften van mensen met een handicap rekening wordt gehouden in elk domein dat onder de federale bevoegdheden valt, of het nu gaat over sociale zekerheid, fiscaliteit, economie, transport, ontwikkelingshulp enz.

Het lijkt mij ook van het allergrootste belang om de aandacht te vestigen op de nefaste gevolgen van armoedesituaties op het respecteren van de rechten van de personen met een handicap.

Om erop toe te zien dat hun economische, politieke en sociale rechten ges respecteerd worden, zal ik maximaal gebruik maken van de middelen waarover ik beschik.

Mijns inziens is het essentieel om de mensen met een handicap te betrekken bij het nemen van de beslissingen, die hen aanbelangen. Ik wil immers een beleid voeren dat rekening houdt met hun behoeften en bekommernissen.

I. — Introduction générale

La politique pour les personnes en situation de handicap va au-delà de la simple surveillance du paiement correct et du respect des délais de traitement des allocations. Une politique efficiente doit avoir comme finalité l'intégration et la participation de ces personnes à la vie sociétale.

Le fil rouge de ma politique sera la Convention des Nations-Unies relative aux droits des personnes en situation de handicap.

Cette Convention, entrée en vigueur en Belgique le 1er août 2009, revêt un enjeu extrêmement important: celui de la réussite du processus d'inclusion des personnes en situation de handicap dans notre société.

Dans la lignée de la Charte des Nations Unies, de la Déclaration universelle des droits de l'homme, ... la Convention précise que *“tous les citoyens, sans distinction aucune, doivent bénéficier des mêmes droits, indivisibles et universels”*.

Avec le Gouvernement fédéral, nous sommes conscients de l'importance de la promotion des droits des personnes en situation de handicap, de leur réelle autonomie ainsi que leur liberté et participation à la vie sociale et politique. En ce compris, de leur assurer un revenu décent.

Ce *mainstreaming*, c'est-à-dire cette approche inclusive du handicap, réclame que les besoins des personnes handicapées soient pris en compte de façon explicite dans chaque domaine qui relève des compétences fédérales; qu'il s'agisse de la sécurité sociale, de l'emploi, de la justice, de la fiscalité, de l'économie, des transports, de l'aide au développement etc.

Il me semble également primordial de souligner les effets néfastes des situations de pauvreté sur le respect des droits des personnes en situation de handicap.

Pour veiller au respect de leurs droits économiques, politiques et sociaux, je m'appuierai au maximum sur les ressources dont je dispose.

A mon sens, il est essentiel d'associer les personnes en situation de handicap aux prises de décisions qui les concernent. Je veux mener une politique en phase avec leurs besoins et leurs préoccupations.

II. — Dialoog

“Rekening houden met de bescherming en de bevordering van de rechten van de mens van personen met een handicap in elk beleid en in alle programma’s.

In de uitwerking en implementatie van wetten en beleid aangenomen met het oog op de toepassing van onderhavig Verdrag alsook in het nemen van om het even welke beslissing over aangelegenheden met betrekking tot personen met een handicap, zullen de Staten, die Partij zijn, die personen intens raadplegen en hen actief betrekken met inbegrip van de kinderen met een handicap via de verenigingen, die hen vertegenwoordigen”. (art. 4 van het Verdrag van de Verenigde Naties).

Een efficiënt beleid voor mensen met een handicap kan maar tot stand komen als dit gebeurt in overleg en in dialoog met de mensen met een handicap zelf. Dat kan gebeuren via individuele contacten met mensen met een handicap, via de organisaties die hen vertegenwoordigen of nog via de Nationale Hoge Raad voor Personen met een Handicap (NHRPH), het adviesorgaan bij uitstek.

De regering heeft de middelen van de Nationale Hoge Raad voor Personen met een Handicap (NHRPH) versterkt om onder meer een informatieve website te ontwikkelen bestemd voor het grote publiek. Belast met de bevordering van een coherent federaal beleid en van de efficiënte samenwerking tussen de verschillende betrokken ministeriële departementen, zal de NHRPH via deze site het gedreven werk dat hij verricht als adviesorgaan kunnen valoriseren.

Ik zal erop toezien dat de samenwerking met de Nationale Hoge Raad voor Personen met een Handicap wordt voortgezet in optimale omstandigheden.

Met de vertegenwoordigers van de sector van de personen met een handicap zal nagedacht worden over hoe adviezen en voorstellen over materies die een directe impact hebben op de inkomsten van personen met een handicap kunnen opgevolgd worden. Deze adviezen hebben betrekking op iets meer dan 10% van de Belgische bevolking. Deze denkoefening zal ook betrekking hebben op de werking van de Raad.

Het beleid voor mensen met een handicap kan niet uitgaan van één bevoegdheidsdomein. Integratie en participatie van deze mensen is dus niet de verantwoordelijkheid van één minister of staatssecretaris of van één beleidsdomein. Als coördinerend staatssecretaris wil ik erop toezien dat initiatieven die de integratie en participatie van mensen met een handicap bevorderen, genomen

II. — Dialogue

“Prendre en compte la protection et la promotion des droits de l’homme des personnes handicapées dans toutes les politiques et dans tous les programmes.

Dans l’élaboration et la mise en œuvre des lois et des politiques adoptées aux fins de l’application de la présente Convention, ainsi que dans l’adoption de toute décision sur des questions relatives aux personnes handicapées, les États Parties consultent étroitement et font activement participer ces personnes, y compris les enfants handicapés, par l’intermédiaire des organisations qui les représentent.” (art. 4 de la Convention des Nations Unies).

Une politique efficiente pour les personnes en situation de handicap ne peut être mise en place que moyennant la concertation et le dialogue avec ces mêmes personnes. Cela se concrétisera par le biais de contacts individuels avec les personnes en situation de handicap, par l’intermédiaire des organisations qui les représentent ou encore via le Conseil Supérieur National des Personnes Handicapées (CSNPH), l’organe d’avis par excellence.

Le Gouvernement a renforcé les moyens du CSNPH afin, notamment, de développer un site web d’informations à destination du grand public. Chargé de la promotion d’une politique fédérale cohérente et d’une collaboration efficace entre les différents départements ministériels intéressés, le CSNPH pourra par le biais de ce site valoriser le travail conséquent qu’il réalise en tant qu’organe consultatif.

Je veillerai à ce que la collaboration avec le Conseil Supérieur National des Personnes Handicapées se poursuive dans des conditions optimales.

Avec les représentants du secteur des Personnes Handicapées, je mènerai une réflexion concernant la mise en place d’un suivi de leurs avis et propositions sur des matières qui ont une incidence directe sur les revenus des personnes handicapées. Ces avis concernent un peu plus de 10% de la population belge. La réflexion portera également sur le fonctionnement du Conseil.

La politique pour les personnes en situation de handicap ne peut se limiter à un seul domaine de compétence. L’intégration et la participation de ces personnes n’est donc pas la responsabilité d’un seul ministre ou secrétaire d’État ou d’un seul domaine politique. Comme secrétaire d’État chargé de la coordination, je veillerai à ce que des initiatives pour la promotion de l’intégration et

worden in alle bevoegdheidsdomeinen. Daartoe zal ik overleg plegen met mijn collega's van de federale regering zodat zij binnen hun respectieve bevoegdheden oog hebben voor de problemen waarmee deze mensen met een handicap geconfronteerd worden en nadaken over de oplossingen die ze hieraan kunnen bieden.

Het beleid voor mensen met een handicap valt ook onder de bevoegdheden van de Gemeenschappen en Gewesten. Ik zal mijn coördinerende rol ter harte nemen. Via de Interministeriële Conferentie en bilateraal overleg met mijn collega's uit de deelregeringen, zal ik trachten tot adequate oplossingen te komen.

Ik wens de dialoog en het overleg te stimuleren door een actieve aanwezigheid binnen de Interministeriële Conferentie Welzijn, Sport en Gezin voor het onderdeel "Personen met een Handicap".

Deze Interministeriële Conferentie bevat vijf werkgroepen over specifieke thema's, met name:

- tewerkstelling van personen met een handicap
- grote zorgbehoefte
- internationale betrekkingen
- mobiliteit
- "na een ongeval"

"Na een ongeval" — een werkgroep werd opgericht binnen de IMC om de moeilijkheden te onderzoeken waarmee slachtoffers van een zwaar ongeval worden geconfronteerd (medische expertise, toegang tot verzekering, juridische bescherming, informatie van de personen, toegang tot het medisch dossier, evaluatie van de schade,...)

III. — Participatie van mensen met een handicap aan het maatschappelijke leven

1. Tegemoetkomingen

Het beleid voor mensen met een handicap is meer dan het toekennen van tegemoetkomingen, ook al is dit er een belangrijk element van.

Het totale budget voor de tegemoetkomingen bedraagt in 2009 1 683 773 271 euro. Voor 2010 wordt een bedrag van 1 733 534 000 euro ingeschreven in de begroting.

la participation des personnes en situation de handicap soient prises dans tous les domaines de compétence. Je me concerterai donc avec mes collègues du gouvernement fédéral afin qu'ils soient attentifs dans leurs compétences respectives aux problèmes auxquels sont confrontés ces personnes en situation de handicap et aux solutions à y apporter.

La politique pour les personnes en situation de handicap relève aussi des Communautés et Régions. Je prendrai à coeur mon rôle de coordinateur. Via la conférence interministérielle et des concertations bilatérales avec mes collègues des gouvernements fédérés, je tenterai de trouver des solutions adéquates.

Je souhaite favoriser le dialogue et la concertation par une présence active au sein de la Conférence Interministérielle Bien-être, Sport et Famille pour la partie "Personnes handicapées".

Cette Conférence Interministérielle comprend cinq groupes de travail sur des thématiques spécifiques, à savoir:

- l'emploi des personnes en situation de handicap
- la grande dépendance
- les relations internationales
- la mobilité
- "après l'accident"

"Après un accident" — un groupe de travail a été créé au sein de la CIM afin d'examiner les difficultés rencontrées par les victimes d'un grave accident (expertise médicale, formation des magistrats, l'accès à l'assurance protection juridique, l'information des personnes, l'accès au dossier médical, l'évaluation du dommage,...).

III. — Participation des personnes en situation de handicap à la vie sociale

1. Allocations

La politique des personnes en situation de handicap ne se limite pas à l'octroi d'allocations, même si cette facette revêt une grande importance.

Le budget total pour les allocations en 2009 est de 1 683 773 271 euros. Pour l'année 2010, un montant de 1 733 534 000 euros est inscrit dans le budget.

In maart 2009 bedroeg het aantal gerechtigden op een inkomensvervangende tegemoetkoming IVT en/of een integratietegemoetkoming (IT) 144 525; voor 2010 schat men dit aantal op 151 663.

Ook het aantal gerechtigden op een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden (THAB) stijgt lichtjes: van 130 453 gerechtigden in maart 2009 naar 133 445 geraamde gerechtigden in 2010.

In totaal zullen er dus bijna 285 000 gerechtigden op een tegemoetkoming als persoon met een handicap zijn in 2010.

Naast de tegemoetkomingen staat de Directie-generaal voor Personen met een Handicap (DGPH) ook in voor de medische onderzoeken in het kader van de aanvragen tot verhoogde kinderbijslag voor kinderen met een aandoening of een handicap (15 886 in 2009) en voor aanvragen tot attesten in het kader van sociale en fiscale voordelen (13 609 in 2009).

De DGPH staat daarnaast ook in voor de aflevering van de speciale parkeerkaarten voor personen met een handicap. Zo werden in 2009 42 360 parkeerkaarten afgeleverd, wat het aantal parkeerkaarten in omloop op ruim 300 000 brengt (toestand op 1 september 2009).

De kredieten die in de initiële begroting 2010 voorzien waren voor de betaling van de tegemoetkomingen aan personen met een handicap in het lopende jaar, werden op substantiële wijze verhoogd (met 96 miljoen euro, hetzij een verhoging van 5,86%). Op die manier laat de voor 2010 voorziene begroting toe de tegemoetkomingen tijdig en correct te betalen en de achterstand in te halen. Zij houdt rekening met de in 2009 genomen maatregelen, zoals de verhoging van de vrijstellingen in het kader van de THAB en de welvaartsaanpassing van 2% van de IVT.

De inspanningen om de behandelingstermijnen verder in te korten kunnen onverminderd worden voortgezet. Vanaf 2010 mogen de behandelingstermijnen niet meer dan zes maanden bedragen. Verschillende maatregelen worden daartoe genomen.

De naleving van de termijnen wordt een belangrijke prioriteit voor 2010.

Een aantal aanpassingen en verbeteringen dringen zich op: vereenvoudiging van de procedures, betere informatie en communicatie, verbetering van de dienstverlening van de administratie.

Op langere termijn moet worden nagedacht over een fundamentele hervorming van het stelsel van de tegemoetkomingen.

En mars 2009, le nombre de titulaires d'une allocation de remplacement de revenus (ARR) et/ou d'une allocation d'intégration (AI) était de 144 525 personnes; pour 2010, il est estimé à 151 663.

Le nombre de titulaires d'une allocation pour l'aide aux personnes âgées (APA) augmente aussi légèrement: de 130 453 titulaires en mars 2009 à 133 445 titulaires estimés en 2010.

En 2010, il y aura environ 285 000 titulaires d'une allocation en tant que personnes en situation de handicap.

Outre l'octroi d'allocations, la Direction Générale des Personnes Handicapées (DGPH) est également chargée des expertises médicales dans le cadre des demandes d'une allocation familiale supplémentaire pour enfants atteints d'une affection ou d'un handicap (15 886 en 2009) et des demandes d'attestations dans le cadre des avantages sociaux et fiscaux (13 609 en 2009).

La DGPH s'occupe également des cartes de stationnement pour personnes handicapées. Ainsi, 42 360 cartes de stationnement ont été délivrées en 2009, ce qui porte le nombre de cartes de stationnement en circulation à plus de 300 000 (situation au 1er septembre 2009).

Les crédits prévus dans le budget initial 2010 pour le paiement des allocations ont été substantiellement augmentés (de 96 millions d'euros, soit une augmentation de 5,86%). De cette façon, le budget 2010 permettra de payer à temps les allocations et de rattraper le retard. Il tiendra compte des mesures prises en 2009, comme l'augmentation des abattements dans le cadre de l'APA et la liaison au bien-être de 2% de l'ARR.

Les efforts consentis par l'administration pour raccourcir les délais de traitement des dossiers se prolongeront. À partir de 2010, les délais de traitement ne pourront plus dépasser les six mois. Plusieurs mesures sont prises à cet effet.

Le respect de ces délais est une priorité importante pour 2010.

Un certain nombre d'adaptations et d'améliorations s'imposent: simplification des procédures, meilleure information et communication, et amélioration des services de l'administration.

À long terme, il convient de réfléchir à une réforme fondamentale du système des allocations.

Het stelsel van de tegemoetkomingen aan personen met een handicap (dat dateert van 1987) heeft verschillende fases gekend. In de loop der tijden is het stelsel ingewikkelder geworden waardoor het zijn samenhang verloren heeft.

Het stelsel is vandaag meer dan 20 jaar oud. In die tijd zijn ook de verwachtingen van mensen met een handicap geëvolueerd.

Het stelsel van 1987 heeft een statische visie van de persoon met een handicap. Toen kon men het zich nog niet voorstellen dat een persoon met een handicap van werk zou veranderen, werkloos zou worden, invalide zou worden en belangrijke wijzigingen zou kennen in de samenstelling van zijn huishouden.

Een leven leiden zoals iedereen met de concrete realiteit die dit met zich meebrengt is een van de eisen van de personen met een handicap en van de verenigingen die hen vertegenwoordigen.

Er werden offerteaanvragen uitgeschreven voor studies over het profiel en over de socio-professionele status van de gerechtigden op een tegemoetkoming.

Tegelijk daarmee is het aangewezen om, met specialisten in de materie, ook een reflectie op gang te brengen over een grondige hervorming van dit stelsel van de tegemoetkomingen.

Er zal een werkgroep worden opgericht, met vertegenwoordigers van de administratie, van de Nationale Hoge Raad, van externe experts. Het zal zijn taak zijn om de krachtlijnen en de principes voor een hervorming op lange termijn uit te werken.

Een van de vragen die zich stellen, is of niet ook de medische criteria om de arbeidsongeschiktheid vast te stellen, herzien moeten worden.

Er moet ook nagedacht worden over de vraag naar de financiering van het stelsel, gelet op het stijgend aantal gerechtigden en de plaats van het stelsel in de sociale zekerheid. Ook de hoogte van de uitkeringen en de gevolgen van het samenwonen met een partner of het hebben van een inkomen (Prijs van de Liefde en Prijs van de Arbeid) moeten onderzocht worden.

De hervorming moet ook rekening houden met de principes opgelegd door het Handvest van de sociaal verzekerde, met de klemtoon op een zo groot mogelijke automatisering van rechten en behandeling van aanvragen binnen een korte termijn.

Le régime des allocations aux personnes handicapées (en rigueur depuis 1987) a connu différentes phases. Au fil du temps, il s'est complexifié au point d'en perdre sa cohérence.

Le régime a plus de 20 ans. Les attentes des personnes en situation de handicap ont également évolué pendant cette période.

Le régime de 1987 était fondé sur une vision statique de la personne handicapée. A l'époque, on n'imaginait pas que la personne handicapée puisse changer de travail, passer par le chômage, retrouver du travail, tomber en invalidité et connaître des changements importants dans la composition de son ménage.

Mener une vie comme tout un chacun avec les réalités concrètes que cela représente est une des revendications des personnes handicapées et des associations qui les représentent.

Des appels d'offres ont été lancés pour la réalisation d'études portant sur le profil et le parcours socio-professionnel des bénéficiaires d'allocations.

Parallèlement, il est opportun d'initier une réflexion avec les spécialistes pour penser la refonte de ce régime des allocations.

Un groupe de travail composé des représentants de l'administration, du Conseil Supérieur et d'experts externes sera mis sur pied. Il aura pour mission d'élaborer les lignes et principes d'une réforme sur le long terme.

Une des questions que l'on doit se poser est de savoir s'il ne faut pas également revoir les critères médicaux pour constater l'incapacité de travail.

Vu le nombre croissant de bénéficiaires et leur place au sein de la sécurité sociale, la réflexion doit aussi intégrer la question du financement. Doivent également être analysés le niveau des allocations et les conséquences de la cohabitation avec un partenaire ou le fait d'avoir un revenu (Prix de l'Amour et Prix du Travail).

La réforme doit également tenir compte des principes repris dans la Charte de l'assuré social en mettant l'accent sur une automatisation maximale des droits et sur le respect du délai du traitement des demandes.

Vele mensen met een handicap willen gaan werken. De hervorming moet dus ook de vraag naar de activering van de tegemoetkomingen behandelen. Overleg met de verschillende betrokken actoren is daarvoor aangewezen.

2. Tewerkstelling

2.1. Inleiding

Voor mensen met een handicap is het uitoefenen van een job zeer belangrijk. Werk verschaft immers niet alleen een inkomen, het is ook een belangrijk middel tot sociale contacten en deelname aan het maatschappelijke leven.

Het aantal jobs voor deze mensen ligt spijtig genoeg laag; daarom zal ik, in samenwerking met mijn collega's, maatregelen voorstellen om die tewerkstellingsgraad van mensen met een handicap te verhogen, zowel in de privésector als in de openbare sector.

2.2. Openbare sector

In samenwerking met mijn collega van Ambtenarenzaken zal ik erop toezien dat het quotum van 3% VTE voor personen met een handicap in de federale openbare sector (KB van 5 maart 2007) zo snel mogelijk wordt behaald. De meest recente cijfers tonen aan dat het percentage personen met een handicap dat in de federale openbare sector werkt in 2006 1,7% bedroeg.

De Begeleidingscommissie voor de Aanwerving van Personen met een Handicap binnen het Federaal Administratief Openbaar Ambt (opgericht door het KB van 5 maart 2007) verzamelt de gegevens over het aantal personen met een handicap dat er momenteel is tewerkgesteld. Deze overigens delicate enquête gebeurt met volle eerbiediging van het privéleven van de personen. De Commissie zal begin 2010 de regering de resultaten van haar werkzaamheden bezorgen.

Vanaf 2010 zal de Commissie de concrete inspanningen van elke overheidsdienst om het quotum van 3% te behalen, van nabij opvolgen. Er zal hiertoe een voortdurend en constructief overleg worden georganiseerd tussen de Commissie en de dienst P&O van elke overheidsdienst. Indien het afgesproken traject echter niet wordt gerespecteerd, is er in het KB van 5 maart 2007 voorzien dat, op advies van de Commissie, de aanwervingen in het algemeen van de betrokken dienst kunnen worden geblokkeerd tot dit quotum is bereikt.

De nombreuses personnes en situation de handicap souhaitent participer au marché de l'emploi. La réforme doit donc aborder la question de l'activation des allocations. Ce point devra se réaliser en concertation avec les différents acteurs concernés.

2. Emploi

2.1. Introduction

Pour les personnes en situation de handicap, l'exercice d'une profession est capital. Bien sûr, le travail procure un revenu, mais c'est aussi une façon de nouer des contacts sociaux et de participer à la vie en société.

Le nombre d'emplois de ces personnes est malheureusement faible: je proposerai donc, en collaboration avec mes collègues, des mesures pour augmenter ce taux d'emploi, tant dans le secteur privé que dans le secteur public.

2.2. Secteur public

En collaboration avec mon collègue de la Fonction publique, je veillerai à ce que l'on atteigne dans les meilleurs délais, dans le secteur public fédéral, le quota de 3% des ETP (AR du 5 mars 2007) pour les personnes en situation de handicap. Les derniers chiffres disponibles révèlent que le pourcentage de ces personnes ayant un emploi dans le secteur public fédéral n'était que de 1,7% en 2006.

La Commission d'Accompagnement pour le Recrutement des Personnes avec un Handicap au sein de la Fonction publique fédérale (créée par l'AR du 5 mars 2007) récolte les données dans chaque département fédéral concernant le nombre de personnes qui y travaillent actuellement. Cette enquête, sensible au demeurant, se fait avec un respect total de la vie privée des personnes. La Commission soumettra au Gouvernement le résultat de son travail début 2010.

Dès 2010, la Commission suivra de près les efforts concrets de chaque service public pour atteindre ce quota de 3%. Une concertation permanente et constructive sera développée à cette fin entre la Commission et le service P&O de chaque service public. Si le quota convenu n'est pas respecté, l'AR du 5 mars 2007 prévoit que, sur avis de la Commission, les recrutements généraux du service concerné pourraient être bloqués jusqu'à ce que ce quota soit atteint.

Strategische en operationele plannen

Een andere piste om de aanwerving van personen met een handicap te versnellen zou erin kunnen bestaan om de verplichting tot aanwerving te doen opnemen als een van de doelstellingen in de strategische en operationele plannen van de managers en om er een element van beoordeling van te maken bij hun evaluatie.

Naast de eenvoudige toepassing van het systeem van een quotum is het aangewezen om de tewerkstellingsvallen van personen met een handicap te evalueren en er de passende oplossingen voor te vinden. Ik zal dit punt op de agenda van de Interministeriële Conferentie laten zetten.

Verbindingsentiteit (*handyjob*)

De personen met een handicap zijn ondervertegenwoordigd binnen de administratie. Naast de strikte toepassing van het quotum van 3%, staat het vast dat het in een job houden van een persoon met handicap niet eenvoudig is. De oplossing om zijn job te behouden ligt er niet enkel in de werkomgeving aan te passen maar moet ook rekening houden met het potentieel van de werknemer, met zijn vaardigheden, zijn verwachtingen en zijn beperkingen om ze te kunnen overeenstemmen met de huidige en toekomstige behoeften van de FOD's bij het zoeken naar kwaliteitsvolle jobs.

De situatie van personen, die intern gekend zijn als gehandicapt zal moeten worden opgevangen door de human resources diensten met een afdeling, "*handyjob*" genaamd, die specifiek zou worden belast met hun coaching. Deze afdelingen zouden bestaan uit ergonomen gespecialiseerd in de aanpassing van de werkomgeving en uit preventieambtenaren die intern als steunpunten worden aangesteld.

Deze afdeling "*handyjob*" zal het verbindingselement zijn tussen de persoon en zijn werkomgeving. Ik wens uit het normatieve kader te treden en veeleer te evolueren naar een actieve participatie door aan deze "*handyjob*"-dienst taken toe te vertrouwen van onthaal van de persoon met een handicap, van aanpassing van de werkposten en/of van de werktijd in functie van het gebrek of van de handicap. Ook taken van permanente interne informatie van het personeel, van de dienstcheefs, van de directie en van de vertegenwoordigers van het personeel kunnen aan die dienst worden toegewezen.

In de loop van onze beroepsloopbaan kan iederen van ons door een kortstondig of langdurig gezondheidspro-

Plans stratégiques et opérationnels

Pour accélérer le recrutement de personnes en situation de handicap, une autre piste serait de reprendre l'obligation de recrutement comme objectif dans les plans stratégiques et opérationnels des managers et d'en faire un élément dans l'appréciation lors de leur évaluation.

Au-delà de l'application pure et simple du système de quota, il convient d'évaluer les pièges à l'embauche des personnes en situation de handicap et d'y apporter les réponses adéquates. Je mettrai ce point à l'ordre du jour de la Conférence Interministérielle.

Unité de liaison (*handyjob*)

Les personnes handicapées sont sous-représentées au sein de l'administration. Au-delà de la stricte application du quota de 3%, il est démontré que le maintien de la personne déficiente dans l'emploi est complexe. La solution de maintien dans l'emploi ne consiste pas seulement à aménager un poste mais doit tenir compte du potentiel du travailleur de ses compétences, de ses attentes et restrictions, pour les croiser avec les besoins actuels et futurs des SPF dans une recherche d'offres d'emplois de qualité.

Aussi, la situation des personnes identifiées en interne comme présentant une déficience devra être gérée par les services de ressources humaines au sein desquels une unité, appelée "*handyjob*" serait spécifiquement dédiée à leur coaching. Ces unités seraient composées d'ergonomes spécialisés à l'adaptation de postes de travail et d'agents de prévention identifiés, comme personnes ressources en interne.

Ces "*handyjob*" seront les traits d'union entre la personne et son environnement de travail. Je souhaite sortir de la démarche normative et évoluer vers davantage de participation active en confiant à ce service "*Handyjob*" des missions d'accueil de la personne en situation de handicap, d'adaptation du poste et/ou du temps de travail en fonction de la déficience ou du handicap; ils assureront une information permanente en interne du personnel, des chefs de service, des directions et des représentants des travailleurs.

Au cours de son activité professionnelle, chacun de nous peut, en raison d'un problème de santé passer

bleem, door een ongeval of een ziekte arbeidsongeschikt worden. Door concrete gevallen op te lossen maar ook door het voorkomen van situaties van handicap, betekent het behoud van iemand in zijn betrekking een hefboom voor een efficiënt human resources-beleid.

Sociale clausules

Met een aankoopvolume dat overeenstemt met 15% van het Belgische bbp, kunnen de overheidsopdrachten een invloed hebben op het opkomen en de ontwikkeling van de sociale economie.

De regelgeving inzake overheidsopdrachten geeft de overheden die dat willen de mogelijkheid om sociale en ethische overwegingen op te nemen, namelijk aan de hand van de "sociale clausule", ("een bepaling in een bestek en in de opdracht aankondiging met het oog op de opleiding of beroepsinschakeling van laaggeschoolde werklozen").

De wet van 24/12/1993 biedt ook de mogelijkheid om de deelname aan een gunningsprocedure voor een overheidsopdracht voor te behouden voor beschutte werkplaatsen en sociale inschakelingsbedrijven (de enige voorwaarde is dat de opdracht niet mag onderworpen zijn aan verplichtingen ingevolge de Europese richtlijnen). We merken ook op dat er in de laatste Europese richtlijn inzake overheidsopdrachten (richtlijn 2004/18/EG van 31/03/2004) eveneens een principe van voorbehouding is opgenomen. In dat geval is het voorbehouden van de gunningsprocedure mogelijk voor alle opdrachten (er is geen onder- of bovengrens bepaald) voor sociale werkplaatsen of van beschermde jobs als de meerderheid van de betrokken werknemers personen met een handicap zijn.

Op die manier kunnen de overheidsopdrachten, door een opentrekking naar de sociale economie, meer bepaald door het aanstellen van de ondernemingen voor aangepaste arbeid, hun steentje bijdragen aan de gelijke kansen-beweging.

Het is dus belangrijk om de overheden aan te zetten om sociale clausules op te nemen in hun aankoopprocedures.

2.3. Privésector

De voorbije maanden gaat het niet goed met de tewerkstelling in ons land. De private werkgevers kennen grote moeilijkheden. De werkloosheid stijgt. De economische crisis laat zijn gevolgen hard voelen en geen

ou durable résultant d'un accident, d'une maladie, se retrouver en situation d'incapacité par rapport à son emploi. En résolvant des cas précis, mais également en prévenant l'apparition de situation de handicap, le maintien de quelqu'un(e) dans l'emploi constitue l'un des leviers de la gestion efficiente des ressources humaines.

Clauses sociales

Avec un volume d'achat correspondant à 15% du PIB belge, les marchés publics peuvent influencer l'émergence et l'essor de l'économie sociale.

La réglementation en la matière permet aux pouvoirs publics d'introduire des considérations d'ordre social et éthique, notamment par la "clause sociale" ("stipulation dans un cahier de charge et dans l'avis de marché qu'il poursuit un objectif de formation ou d'insertion professionnelle pour les demandeurs d'emploi peu qualifiés").

La loi du 24/12/1993 donne la possibilité de réserver la participation à une procédure de passation de marchés publics à des entreprises de travail adapté et à des entreprises d'économie sociale d'insertion (la seule condition est que le marché ne soit pas soumis à des obligations résultant de directives européennes). Notons également que la dernière directive européenne en matière de marchés publics (directive 2004/18/CE du 31/03/2004) consacre également un principe de réservation de marchés. Dans ce cas, la réservation de la procédure de passation de marchés publics est possible pour tous les marchés (pas de seuil minimal ou maximal prévu) au profit, soit des ateliers sociaux ou d'emplois protégés lorsque la majorité des travailleurs concernés sont des personnes handicapées.

Les marchés publics, par une ouverture vers l'économie sociale, notamment en utilisant les offres des entreprises de travail adapté, peuvent participer au mouvement d'égalité des chances.

Il est donc important d'inciter les pouvoirs publics à inclure de telles clauses sociales dans leurs procédures d'achat.

2.3. Secteur privé

L'emploi est mis à mal dans notre pays depuis plusieurs mois, les employeurs privés connaissent de grandes difficultés. Le chômage est en hausse. La crise économique fait durement connaître ses effets, aucun

enkele sector wordt gespaard. Men voelt de crisis van de multinational tot de kleinste kmo, maar ook in de sociale economiebedrijven of de beschutte werkplaatsen. Ondanks deze situatie is ook de integratie van personen met een handicap in de privésector een prioriteit voor mij. Ik wens met de sociale partners en de ondernemingsfederaties pistes uit te werken:

— op korte termijn zal ik een ronde tafel beleggen in samenwerking met de bevoegde collega's en dit op vraag van de privésector.

— op lange termijn zal ik het debat lanceren over de kans om in ons land tewerkstellingsmechanismen op te starten voor de personen met een handicap, naar het voorbeeld van wat in onze drie buurlanden bestaat; ik zal ook de mogelijkheid onderzoeken om een fonds op te richten en/of een quotum voor de privésector in te voeren naar het voorbeeld van wat in Frankrijk gebeurt. Ik zal ook de initiatieven, die reeds werden opgestart door de regering steunen.

Fonds voor tewerkstelling van personen met een handicap

Het bedrag van 5 miljoen euro dat voorzien was in het interprofessioneel akkoord 2005 voor het fonds voor tewerkstelling van personen met een handicap wordt met ingang van 2010 overgeheveld naar de kredieten van de RVA om het beleid inzake activering van de werkloosheidsvergoedingen voor personen, die moeilijk toegang hebben tot de arbeidsmarkt (o.a. personen met een handicap), te verstevigen.

Ik zal de nodige contacten leggen met de betrokken administraties en met de sociale partners opdat er andere concrete activeringsprojecten zouden worden opgestart voor personen met een handicap die werkloos zijn.

Studentenarbeid

Jongeren met een handicap zullen op voet van gelijkheid worden geplaatst met andere jongeren wat betreft de "toegelaten" arbeid met behoud van hun kinderbijslag. Bovenop de mogelijkheid die ze nu al hebben om te werken onder het regime van een "studentencontract" gedurende 2 keer 23 dagen (23 dagen tijdens de 3 zomermaanden en nog eens 23 dagen tijdens de rest van het jaar), kunnen ze voortaan ook nog met een klassiek arbeidscontract werken zonder beperking in het 3de trimester van het jaar en maximaal 240 uur per trimester tijdens de 3 andere trimesters.

secteur n'est épargné, de la multinationale aux plus petites PME, en passant par les entreprises d'économie sociale ou les entreprises de travail adapté. Malgré cette situation, l'intégration des personnes en situation de handicap dans le secteur privé est également pour moi une priorité. Je souhaite avec les partenaires sociaux et les fédérations d'entreprises, dégager des pistes:

— à court terme, j'organiserai une table ronde en collaboration avec les collègues compétents et ce, à la demande du secteur privé.

— à long terme, je lancerai le débat sur l'opportunité de mettre en œuvre dans notre pays des mécanismes de mise à l'emploi des personnes handicapées, à l'instar de ce qui existe dans nos trois pays voisins; j'examinerai l'opportunité de la création d'un Fonds et/ou l'application d'un quota pour le secteur privé, à l'image de ce qui se fait en France. Je soutiendrai également les actions déjà engagées par le gouvernement.

Fonds pour l'Emploi des personnes handicapées

Le montant de 5 millions d'euro prévu dans l'accord interprofessionnel 2005 pour le Fonds pour l'Emploi des personnes en situation de handicap sera transféré dès début 2010 vers les crédits de l'ONEm dans sa politique en matière d'activation des d'allocations de chômage pour les personnes qui ont un accès difficile au marché du travail (e.a. les personnes en situation de handicap).

Je prendrai les contacts nécessaires avec les administrations concernées et les partenaires sociaux pour que d'autres projets concrets d'activation soient mis en œuvre en faveur des personnes en situation de handicap émergeant au chômage.

Emploi étudiant

Les jeunes en situation de handicap seront mis sur pied d'égalité avec les autres jeunes en ce qui concerne le travail "autorisé" en cumul avec leurs allocations familiales. Outre la possibilité de travailler actuellement sous "contrat d'étudiant" pendant 2 fois 23 jours (23 jours pendant les 3 mois d'été et 23 autres jours pendant le reste de l'année), il leur sera dorénavant permis de signer un contrat de travail classique de façon illimitée pendant le 3e trimestre de l'année, et 240 heures maximum par trimestre pendant les 3 autres trimestres de l'année.

Jonge arbeiders met een handicap

Voor laaggeschoolde arbeiders jonger dan 19 jaar of laaggeschoolde jonge allochtonen en laaggeschoolde jongeren met een handicap worden de patronale bijdragen voor de periode 2010-2011 verminderd tot één symbolische euro om hun tewerkstelling maximaal aan te moedigen.

Inactiviteitsvallen

Werk is hét middel bij uitstek om in zijn inkomen te voorzien maar laat ook toe een betekenisvolle rol op te nemen in de samenleving. Zich op de arbeidsmarkt begeven kan op verschillende manieren, gaande van vrijwilligerswerk tot betaald werk. Een job kunnen uitoefenen draagt in een niet onbelangrijke mate bij tot het opnemen van een aantal sociale rollen, tot het leggen van sociale contacten en, meer in het algemeen, tot een beter zelfbeeld van de persoon. De werkomgeving vormt een venster op de maatschappij, een kans om collega's, vrienden, ... te leren kennen.

In de praktijk verloopt de (her-)inschakeling van mensen met een handicap en mensen die leven van een ziekte-uitkering vaak zeer moeilijk. Deze inschakeling is zeker niet evident als betaald werk het uiteindelijke doel is. Slechts een beperkt aantal mensen die leven van een ziekte- of invaliditeitsuitkering of een uitkering als persoon met een handicap slagen erin om zonder begeleiding werk te vinden en/of te behouden.

Onderzoek rechten na verlies van werk

In overleg met mijn collega van Volksgezondheid en Sociale Zaken zal ik onderzoeken wat de verschillende knelpunten zijn en mee naar oplossingen zoeken.

Daarnaast zal ik ook, samen met mijn administratie, onderzoeken hoe mensen die een job aanvaard hebben maar deze toch niet kunnen uitoefenen, snel hun recht op tegemoetkomingen terugkrijgen, zodat zij geen (financieel) nadeel ondervinden van het feit dat zij de stap naar de arbeidsmarkt gezet hebben.

Arbeidszorg

Arbeidszorg omvat een aanbod van 'arbeidsmatige activiteiten' die worden geboden aan mensen die niet terechtkunnen in de bestaande circuits. Het gaat dus om mensen die enerzijds uit de boot van het reguliere arbeidscircuit vallen maar ook niet terecht kunnen in de beschutte en sociale werkplaatsen. Het gaat hier om de allerzwaksten van de maatschappij. Zij zijn

Jeunes travailleurs handicapés

Pour les travailleurs de moins de 19 ans très peu qualifiés ou jeunes allochtones peu qualifiés et les jeunes handicapés peu qualifiés, les cotisations patronales pour la période 2010-2011 seront réduits à un euro symbolique afin de favoriser au maximum leur mise à l'emploi.

Pièges à l'emploi

Participer au marché du travail est le moyen par excellence de gagner sa vie, mais également de jouer un rôle significatif dans la société. Cette participation peut se traduire de différentes façons, allant du bénévolat au travail rémunéré. La possibilité d'exercer de telles activités n'est pas négligeable en ce qu'elle nous permet d'exercer un certain nombre de fonctions au sein de la société, de nouer des contacts sociaux et, de manière générale, d'améliorer l'image que nous avons de nous-mêmes. Le milieu professionnel est une fenêtre ouverte sur la société, une ouverture sur des collègues, des amis,...

Dans la pratique, la réinsertion professionnelle des personnes handicapées et des personnes bénéficiant d'une indemnité d'invalidité est souvent très difficile. Cette réinsertion n'est certainement pas aisée lorsqu'on se fixe pour objectif un travail rémunéré. Seul un nombre restreint de personnes qui perçoivent une indemnité de maladie ou d'invalidité ou une allocation de personne handicapée parviennent à trouver et/ou à garder un travail sans bénéficier d'un accompagnement.

Analyse des droits après la perte d'un emploi

En concertation avec ma collègue de la Santé publique et des Affaires Sociales, j'examinerai les différents problèmes et chercherai des solutions adéquates.

En outre, j'analyserai avec mon administration comment les personnes qui ont accepté un emploi sans pouvoir l'exercer réellement, puissent à nouveau percevoir leurs allocations, de sorte à ne pas subir un dommage (financier) du fait d'avoir accompli le pas vers le marché du travail.

L'assistance par le travail

L'assistance par le travail englobe une série d'activités professionnelles qui sont proposées aux personnes qui ne peuvent pas s'insérer dans les circuits existants. Elle concerne dès lors les personnes qui, bien que n'entrant pas dans le circuit régulier du travail, ne peuvent pas non plus être employées dans les ateliers protégés et les ateliers sociaux. Les personnes concernées figurent

financieel afhankelijk zijn van een uitkering, maar willen zich toch nuttig maken in de maatschappij. Zij krijgen geen arbeidsstatuut en dus geen echte verloning.

Er zijn twee vormen van arbeidszorg: enerzijds de erkende arbeidszorg binnen de sociale werkplaatsen die daarvoor worden gesubsidieerd en anderzijds de niet-erkende arbeidszorg. Deze niet-erkende arbeidszorg vinden we terug in heel wat verzorgingsinstellingen waar 'arbeidsmatige activiteiten' worden ingericht.

3. Toegankelijkheid

"Onderzoek verrichten of aanmoedigen alsook de ontwikkeling van goederen, diensten, uitrustingen en inrichtingen met een universeel concept die zo weinig mogelijk aanpassing en kosten vereisen om te beantwoorden aan de specifieke behoeften van personen met een handicap, het aanbod en het gebruik van deze goederen, diensten, uitrustingen en inrichtingen aanmoedigen en het aanmoedigen van de integratie van het universele concept in het ontwikkelen van normen en richtlijnen". (artikel 9 van het Verdrag van de Verenigde Naties).

In het regeerakkoord verbinden de ministers zich ertoe om oog te hebben voor het verbeteren van de toegankelijkheid van culturele activiteiten, transport en justitie voor personen met beperkte mobiliteit.

Bovendien wordt in artikel 9 van het Verdrag van de Verenigde Naties met betrekking tot de rechten van personen met een handicap de aandacht voor de toegankelijkheid uiteengezet. Dit artikel beoogt om "*personen met een handicap toe te laten om op autonome wijze te leven en volop aan alle aspecten van het leven deel te nemen*" en verbindt "*de Staten die Partij zijn om geëigende maatregelen te nemen om hun op basis van gelijkheid met de anderen de toegang te verzekeren tot de fysieke omgeving, transport, informatie en communicatie met inbegrip van de informatie- en communicatiesystemen en technologieën, en andere uitrustingen en diensten open voor of geleverd aan het publiek zowel in stedelijke of in landelijke zones*". Deze maatregelen, waaronder ook de identificatie en het uitsluiten van hindernissen en hinderpalen voor de toegankelijkheid moeten onder meer worden toegepast op gebouwen, de wegenis, transport en andere interne en externe uitrustingen, met inbegrip van scholen, huisvesting, medische installaties en de tewerkstellingsplaatsen.

Dit verdrag verbindt de Staten die Partij zijn er ook toe "*om passende maatregelen te nemen ondermeer om normen uit te werken (...) met betrekking tot de*

dès lors parmi les plus faibles de notre société. Financièrement dépendantes d'une indemnité, ces personnes souhaitent néanmoins se rendre utiles dans la société. Non réglée par un statut professionnel, leur activité n'est, enfin, pas réellement rémunérée.

On distingue deux types d'assistance par le travail: l'assistance par le travail reconnue et fournie au sein des ateliers sociaux subventionnés à cette fin, et l'assistance par le travail non reconnue, qui est fournie dans de très nombreux établissements de soins où sont organisées des "activités professionnelles".

3. Accessibilité

"Entreprendre ou encourager la recherche et le développement de biens, services, équipements et installations de conception universelle qui devraient nécessiter le minimum possible d'adaptation et de frais pour répondre aux besoins spécifiques des personnes handicapées, encourager l'offre et l'utilisation de ces biens, services, équipements et installations et encourager l'incorporation de la conception universelle dans le développement des normes et directives" (article 9 de la Convention des Nations Unies).

Dans l'accord de Gouvernement, les ministres s'engagent à veiller à améliorer l'accessibilité aux activités culturelles, aux transports, à la justice pour les personnes à mobilité réduite.

De plus, l'article 9 de la Convention des Nations Unies relative aux droits des personnes en situation de handicap développe la préoccupation de l'accessibilité. Il vise à "*permettre aux personnes handicapées de vivre de façon indépendante et de participer pleinement à tous les aspects de la vie*" et engage "*les États Parties à prendre des mesures appropriées pour leur assurer, sur la base de l'égalité avec les autres, l'accès à l'environnement physique, aux transports, à l'information et à la communication, y compris aux systèmes et technologies de l'information et de la communication, et aux autres équipements et services ouverts ou fournis au public, tant dans les zones urbaines que rurales*". Ces mesures, parmi lesquelles figurent l'identification et l'élimination des obstacles et barrières à l'accessibilité, doivent s'appliquer, entre autres aux bâtiments, à la voirie, aux transports et autres équipements intérieurs ou extérieurs, y compris les écoles, les logements, les installations médicales et les lieux de travail.

Cette convention engage également les États Parties "*à prendre des mesures appropriées entre autre pour élaborer des normes [...] relatives à l'accessibilité des*

toegankelijkheid van inrichtingen en diensten geopend voor of geleverd aan het publiek en ook om het nodige te doen zodat de privéorganismen, die inrichtingen of diensten aanbieden die open zijn voor of geleverd worden aan het publiek, rekening houden met alle aspecten van de toegankelijkheid voor personen met een handicap”.

3.1 De toegankelijkheid van federale openbare gebouwen

In samenwerking met mijn collega minister van Financiën en van de Regie der Gebouwen en in samenspraak met de betrokken sector zal ik best practices in verband met toegankelijkheid bij het beheer van openbare gebouwen aanmoedigen. Wij zullen de mogelijkheid onderzoeken om de Regie te integreren in een dynamiek van toegankelijkheid van de gebouwen die onder haar beheer vallen.

3.2 Normen en clausules inzake toegankelijkheid

Bovendien heeft mijn voorganger bij experten op het vlak van toegankelijkheid verenigd binnen CAWAB (*Collectif Accessibilité Wallonie-Bruxelles*) en TOV (*Toegankelijk Vlaanderen*) een denkoefening gelanceerd. Het CAWAB bekijkt of een referentieproject kan uitgewerkt worden met normen en richtlijnen op vlak van toegankelijkheid voor de federale openbare gebouwen. Dit op basis van het werk dat het verenigingsleven de voorbije jaren verricht heeft. Dit referentieproject zou de architecturale en gedragsmatige normen moeten omvatten, die zouden kunnen dienen als basis bij het ontwerpen, het bouwen of huren van elk federaal openbaar gebouw, rekening houdend met de van kracht zijnde gewestelijke reglementering.

Ik zal het aannemen van dit referentieproject finaliseren om het concept van de toegankelijkheid van openbare gebouwen overal ingang te doen vinden.

Ik wil ook een denkoefening opstarten binnen de federale regering over het “universeel concept”. Dat heeft tot doel diensten te laten aanbieden, die kunnen worden gebruikt door iedereen zonder achteraf aanpassingen te moeten doen of met speciale concepten te moeten komen. Deze duurzame benadering van de uitbouw van een solidaire samenleving zou zo een ontvankelijkheidscriterium kunnen worden in elke overheidsopdracht op federaal niveau.

installations et services ouverts ou fournis au public ainsi que de faire en sorte que les organismes privés qui offrent des installations ou des services qui sont ouverts ou fournis au public prennent en compte tous les aspects de l’accessibilité par les personnes handicapées”.

3.1. L’accessibilité des bâtiments publics fédéraux

En collaboration avec mon collègue ministre des Finances et de la Régie des Bâtiments, j’encouragerai les bonnes pratiques en matière d’accessibilité dans la gestion des bâtiments publics. Nous étudierons ainsi la possibilité d’inscrire la Régie dans une dynamique d’optimisation de l’accessibilité des bâtiments dont elle a la charge.

3.2. Normes et clauses d’accessibilité

Mon prédécesseur a lancé une réflexion auprès des experts en accessibilité réunis au sein du CAWAB (*Collectif Accessibilité Wallonie-Bruxelles*) et du TOV (*Toegankelijk Vlaanderen*). Il s’agit d’évaluer l’opportunité d’élaborer un projet de référentiel reprenant des normes et directives d’accessibilité pour les bâtiments publics fédéraux, sur base du travail réalisé par le monde associatif, ces dernières années. Ce référentiel devrait reprendre les normes architecturales et comportementales performantes qui pourraient servir de base lors de la conception, construction, location de tout bâtiment public fédéral, tout en tenant compte des réglementations régionales en vigueur.

Je finaliserai l’adoption de ce référentiel afin d’universaliser la conception de l’accessibilité des bâtiments publics.

Je souhaite également initier une réflexion au sein du Gouvernement fédéral concernant la “conception universelle”. Celle-ci vise à offrir des services qui peuvent être utilisés par tous, sans recourir à des adaptations ou des conceptions spéciales a posteriori. Cette approche durable de la construction d’une société solidaire pourrait dès lors devenir un critère de recevabilité dans tout marché public proposé au niveau fédéral.

3.3. De toegankelijkheid van het vervoer per spoor

Vanuit dezelfde bekommernis voor de toegankelijkheid van spoorwegvervoer voor personen met een handicap heeft mijn voorganger actief deelgenomen aan de onderhandeling van het beheerscontract van de NMBS 2008-2012 waarin substantiële vooruitgang werd geboekt voor de gebruiker met een handicap.

Het belang van openbaar vervoer voor verplaatsingen neemt immers toe voor de reizigers, en stations zijn belangrijke mobiliteitsknooppunten.

De toegankelijkheid van de stations vraagt echter belangrijke investeringen die geleidelijk moeten gerealiseerd worden.

Bovendien zijn de organisatie en de structuur van de NMBS complex. Zo is het beheer van de spoorwegen verdeeld onder drie autonome overheidsbedrijven (NMBS, NMBS-Holding en Infrabel) en zijn er twee federale ministers voor bevoegd (de minister bevoegd voor Overheidsbedrijven en de minister bevoegd voor Mobiliteit). De verdeling van de taken tussen deze exploitanten is de volgende:

- NMBS-Holding

De toegankelijkheid van de stationsbuurten (in samenwerking met de steden, De Lijn, ...), de toegang tot de stationsgebouwen en de interne toegankelijkheid.

- Infrabel

De perrons (hoogte, bekleding), de toegangen tot de perrons (liften, roltrappen, leuningen) en de uitrusting van de perrons (schuilhokjes, geleidelijnen, signalisatie, ...).

- NMBS

Onthaal, informatie en verkoop aan de loketten (of via het internet), de begeleiding van de reizigers en de toegang tot de treinen.

De bevoegdheden inzake "Personen met beperkte mobiliteit" horen dus tot de verplichtingen van elk van deze groepen. Om de toegankelijkheid te bevorderen moet er dan ook veel overlegd worden.

Op 7 mei 2009 nam de Kamer een resolutie aan met betrekking tot de toegankelijkheid van het openbaar vervoer (DOC 52/0076). Zij nodigt de regering ertoe uit om systematisch rekening te houden met die toegankelijkheidsvereisten bij het ontwerp en de aanpassing van infrastructuur en uitrusting. Bovendien zijn de NMBS-

3.3. L'accès au transport ferroviaire

Dans le même souci d'accessibilité des personnes handicapées au transport ferroviaire, mon prédécesseur a participé activement à la négociation du contrat de gestion de la SNCB 2008-2012 engrangeant des avancées substantielles concernant l'utilisateur en situation de handicap.

L'importance des transports en commun connaît une augmentation au niveau des navetteurs et les gares sont des carrefours importants pour la mobilité.

L'accessibilité des gares demande des investissements considérables et doit être réalisée progressivement.

L'organisation et la structure de la SNCB sont complexes. La gestion des chemins de fer est répartie entre trois entreprises publiques autonomes (SNCB, SNCB-Holding et Infrabel) et dépend de deux ministres fédéraux (celui chargé des Entreprises Publiques et celui de la Mobilité). La répartition des tâches entre ces exploitants est la suivante:

- SNCB-Holding

L'accessibilité aux abords des gares (en collaboration avec les Villes, les sociétés régionales de transport...), l'accessibilité aux bâtiments de gare, les cheminements internes.

- Infrabel

Les quais (hauteur, revêtement), les accès aux quais (ascenseurs, escalators, rampes) et les équipements de quais (abris, lignes guides, signalétique, ...).

- SNCB

L'accueil, l'information et la vente aux guichets (ou via Internet), l'accompagnement des voyageurs et l'accès aux trains.

Les compétences Personnes à Mobilité Réduite se retrouvent ainsi parmi les obligations de chacun de ces groupes. Faire avancer l'accessibilité implique donc un important travail de concertation.

Le 7 mai 2009, la Chambre adoptait une résolution relative à l'accessibilité des transports en commun (DOC 52/0076). Elle invite le Gouvernement à prendre systématiquement en compte ces exigences d'accessibilité lors de la conception et de l'aménagement d'infrastructures et d'équipements. De plus, la SNCB-

Holding, Infrabel en de NMBS verplicht om jaarlijks een verslag voor te leggen aan het Parlement over wat ze in het voorbije jaar verwezenlijkt hebben op het vlak van toegankelijkheid. De NMBS-Holding moet aan de inhoud van het jaarlijks verslag over de uitvoering van de opdrachten van openbare dienstverlening een hoofdstuk toevoegen over de toegankelijkheid en aan de goede omzetting in de praktijk ervan.

De resolutie heeft van de totale toegankelijkheid een terugkerend thema willen maken voor de Interministeriële Conferentie voor Mobiliteit, Infrastructuur en Telecommunicatie (CIMIT), opdat de problematiek van personen met beperkte mobiliteit systematisch zou worden geïntegreerd in de debatten.

Naast de verplichtingen die opgenomen zijn in de resolutie en in overleg met mijn collega's van Overheidsbedrijven en Mobiliteit zal ik erop toezien om een permanente cel tot stand te brengen die bevoegd is voor de ontwikkeling van de meest ruime strategieën op het vlak van mobiliteit. Deze cel die ook experts op het vlak van toegankelijkheid zal bevatten zal een rol spelen in de verbetering van de toegankelijkheid van het openbaar vervoer voor iedereen.

3.4. Toegankelijkheid van de dienstverlening van de Post

Het vierde beheerscontract van De Post loopt ten einde in 2010. De Post verbindt er zich in dat kader toe *“om te waken over een gemakkelijke toegankelijkheid voor personen met beperkte mobiliteit en ook om redelijke inspanningen te leveren om deze verplichting als een middelenverbintenis op te leggen aan de nieuwe en in verbouwing zijnde postwinkels of poststops.”* Ik zal erop toezien dat dit engagement wordt nageleefd en ik ben van plan om mijn collega's in de regering te sensibiliseren voor deze problematiek bij de onderhandelingen over het toekomstige beheerscontract.

3.5. Toegang tot de hulpdiensten

Volgens een rapport van de Franstalige Federatie van de Doven van België, leeft acht procent van de Belgische bevolking met gehoorstoornissen. Onder hen zijn er 40 000 doven en 400 000 slechthorenden. Voor deze personen blijft de toegankelijkheid van de hulp- en nooddiensten een echt probleem. Dove en slechthorende personen dringen al jaren aan op maatregelen, zodat ze snel en efficiënt toegang krijgen tot de verschillende hulpdiensten van ons land.

Holding, Infrabel et la SNCB sont tenues de présenter annuellement au Parlement un rapport concernant les réalisations de l'année précédente en matière d'accessibilité. La SNCB-Holding doit ajouter au contenu du rapport annuel, un chapitre consacré à l'accessibilité et à sa mise en œuvre.

Cette résolution a également voulu faire de l'accessibilité intégrale un sujet récurrent de la Conférence Interministérielle de la Mobilité, de l'Infrastructure et des Télécommunications (CIMIT). La problématique des personnes à mobilité réduite sera systématiquement intégrée dans les débats.

Au-delà des obligations reprises dans la résolution et en concertation avec mes collègues des Entreprises publiques et de la Mobilité, je développerai une cellule permanente compétente dans le développement des stratégies de mobilité. Cette cellule, composée également d'experts en la matière, jouera un rôle dans l'amélioration de l'accessibilité du transport public pour tous.

3.4. Accessibilité du service postal

Le 4e contrat de gestion de La Poste vient à échéance en 2010. La Poste s'engage dans ce cadre *“à veiller à une accessibilité aisée pour les personnes à mobilité réduite ainsi qu'à fournir les efforts raisonnables pour imposer cette obligation comme obligation de moyens aux magasins postaux nouveaux et en cours de rénovation ainsi qu'aux haltes postales”* Je veillerai à ce que cet engagement soit respecté et j'entends sensibiliser à cette question mes collègues du Gouvernement lors de la négociation du futur contrat de gestion.

3.5. Accès aux services de secours

Selon un rapport de la Fédération Francophone des Sourds de Belgique, 8% de la population belge est atteinte de troubles de l'audition. 40 000 sont sourdes et 400 000 malentendantes. Pour ces personnes, l'accessibilité aux services de secours et d'urgence demeure un réel problème. Depuis de longues années, ces personnes réclament des mesures leur permettant un accès rapide et efficace aux différents services de secours et d'urgence.

Voortgaande op voorbeelden van goede praktijken wil ik met mijn collega van Binnenlandse Zaken het gebruik van “short message services” (SMS) in werking stellen voor gevallen van nood of alarm. Het blijft een van mijn belangrijkste bekommernissen om de nooddiensten toegankelijk te maken voor dove en slechthorende personen, en om de veiligheid van iedereen, valide of niet, zo goed mogelijk te garanderen.

Onlangs werd een voorstel van resolutie neergelegd in de Kamer dat in dezelfde richting gaat (DOC 52 2155)

3.6. De vrijheid van meningsuiting, van mening en van toegang tot de informatie

De personen met een handicap hebben het recht op vrije meningsuiting en op vrije mening, maar hebben ook recht op toegang tot de informatie (art. 21 van het VN-Verdrag). Om de informatie bestemd voor het grote publiek ter beschikking te stellen aan personen met een handicap, moet zij meegedeeld worden op een voor hen aangepaste en toegankelijke manier. Deze mensen moeten toegang krijgen tot deze informatie op een eenvoudige en zo goedkoop mogelijke manier.

3.7. Snel internet

Voor het einde van het jaar 2009 zal mijn collega minister van Economie en Administratieve Vereenvoudiging het project “start2surf@home” lanceren, dat een volledig pack “Internet voor iedereen” aanbiedt dat toegankelijk is voor alle burgers. Er wordt een vaste maximale verkoopprijs gewaarborgd en het pakket zal bestaan uit een computer, een breedband internetaansluiting met gratis toegang tot de helpdesk en een basisopleiding voor de gebruiker. Omdat ik mij ervan bewust ben dat de digitale kloof moet worden gedicht, heb ik erop toegezien dat deze opleidingen toegankelijk zouden zijn voor personen met een handicap en in het bijzonder voor personen met gezichtsstoornissen.

3.8. Toegang tot justitie

Voor vele personen met een intellectuele of zintuiglijke beperking blijft de toegang tot justitie moeilijk. Toch gaat het om een basisrecht van iedere burger. Er moet tegemoet worden gekomen aan de duidelijk vastgestelde behoeften (financiële middelen, toegang tot juridische informatie, ...) van deze personen met een handicap. Ik zal dan ook de nodige stappen ondernemen bij de vertegenwoordigers van de sector om reflectiemomenten te organiseren en actiepistes af te bakenen.

En m’inspirant des exemples de bonnes pratiques, j’entends, avec mon collègue de l’Intérieur, mettre en œuvre l’utilisation du “short message service” (SMS) dans les cas d’urgence ou d’alerte. Rendre accessibles les services de secours pour les personnes sourdes et malentendantes et optimiser la sécurité de chacun, valide ou non, reste une de mes préoccupations majeures.

Une proposition de résolution vient d’être déposée en ce sens à la Chambre (DOC 52 2155).

3.6. La liberté d’expression, d’opinion et d’accès à l’information

Les personnes en situation de handicap ont le droit à la liberté d’expression et d’opinion, mais aussi à l’accès à l’information (art. 21 de la Convention ONU). Pour rendre les informations destinées au grand public disponibles aussi aux personnes en situation de handicap, il faut les communiquer dans des formes adaptées et accessibles. Ces personnes doivent aussi avoir accès aisément et à moindre coût à ces informations.

3.7. Internet à haut débit

Avant la fin de l’année 2009, mon collègue ministre de l’Économie et la Simplification administrative lancera l’initiative “start2surf@home” qui propose un package “Internet pour tous” complet accessible pour chaque citoyen. D’un prix de vente maximum fixé et garanti, il sera composé d’un ordinateur, d’une connexion Internet à large bande avec un accès gratuit à l’helpdesk et une formation de base à l’utilisation de l’outil. Conscient de la nécessité de réduire la fracture numérique, j’ai veillé à ce que ces formations puissent être accessibles aux personnes en situation de handicap, notamment les personnes déficientes visuelles.

3.8. Accès à la justice

Pour bon nombre de déficients intellectuels voire sensoriels, l’accès à la justice reste difficile. Or, il s’agit d’un droit fondamental de tout citoyen. Ces personnes en situation d’handicap doivent obtenir des réponses à leurs besoins clairement identifiés (ressources financières, accès à une information juridique...). J’entamerai donc les démarches nécessaires auprès des représentants du secteur afin d’organiser des moments de réflexions en vue de dégager des pistes d’action.

3.9. Toegang tot verzekeringen

Wie gezond is, staat er niet bij stil hoe moeilijk het soms is voor mensen met een aandoening of een handicap om een verzekering af te sluiten.

Legio zijn de voorbeelden van ouders die geen familiale verzekering kunnen afsluiten louter en alleen omdat hun kind in een rolstoel zit, of van mensen met een aandoening die niet of enkel tegen schandalig hoge prijzen een hospitalisatieverzekering kunnen afsluiten.

Ik zal daarom met mijn collega van Economie overleggen om na te gaan hoe een betaalbare toegang tot alle verzekeringen gegarandeerd kan worden voor mensen met een handicap of chronische ziekte.

4. Mobiliteit

Zich verplaatsen is nog nooit zo belangrijk geweest. Mobiliteit is vandaag een onontkoombare realiteit geworden in onze maatschappij die voortdurend in beweging is en waar immobiliteit gelijk staat met uitsluiting. Aan de personen met een beperkte mobiliteit de vrijheid van hun verplaatsingen waarborgen zal hun sociale, professionele en/of culturele integratie vergemakkelijken.

4.1. Parkeerkaarten

Met de speciale parkeerkaart kunnen mensen met een handicap parkeren op voorbehouden parkeerplaatsen, kunnen ze parkeren op plaatsen waar parkeren in de tijd beperkt is en kunnen ze in sommige gemeenten ook gratis parkeren.

Het aantal uitgereikte parkeerkaarten neemt jaar na jaar toe. Zo werden in 2009 42 360 parkeerkaarten afgeleverd, een stijging met bijna 8% ten opzichte van 2008. Momenteel zijn bijna 301 000 parkeerkaarten in omloop — waarbij het uitsluitend gaat om kaarten afgeleverd door de Directie-generaal. Doordat het aantal houders van een parkeerkaart zo toeneemt, kan de mobiliteit van de mensen die het meest kwetsbaar zijn op het vlak van verplaatsing, in het gedrang komen.

Om die reden en zoals gevraagd in het memorandum van de Hoge Raad, zal de administratie de mogelijkheid

3.9. Accès aux assurances

Les personnes en bonne santé ne réfléchissent pas aux difficultés que la conclusion d'un contrat d'assurances pose parfois aux personnes atteintes d'une affection ou d'un handicap.

Les exemples de parents qui sont dans l'impossibilité de souscrire une assurance familiale sont légion, et ce uniquement parce que leur enfant se déplace en chaise roulante. Il existe également de très nombreux exemples de personnes atteintes d'une affection qui ne peuvent pas souscrire une assurance hospitalisation ou qui ne peuvent le faire qu'à des prix exorbitants.

C'est la raison pour laquelle je me concerterai avec mon collègue de l'Économie afin d'examiner la manière de garantir aux personnes handicapées ou atteintes d'une maladie chronique un accès financièrement raisonnable à toutes les assurances.

4. Mobilité

La mobilité est devenue aujourd'hui une réalité incontournable de notre société sans cesse en mouvement et où l'immobilité est synonyme d'exclusion. Garantir aux personnes à mobilité réduite la maîtrise de leurs déplacements, facilitera leur intégration sociale, professionnelle et/ou culturelle.

4.1. Cartes de stationnement

Grâce à la carte de stationnement spéciale, une personne en situation de handicap peut stationner à des emplacements réservés; elle peut stationner à des endroits où le stationnement est limité dans le temps et dans certaines communes, elle peut stationner gratuitement.

Le nombre de cartes de stationnement est en constante augmentation. En 2009, 42 360 cartes de stationnement ont été délivrées, soit une augmentation de presque 8% par rapport à l'année 2008. Actuellement, presque 301 000 cartes sont en circulation — uniquement celles délivrées par la Direction générale Personnes Handicapées. Le fait que le nombre de détenteurs de la carte soit de plus en plus important entrave d'autant plus la mobilité des personnes en situation de handicap, les plus vulnérables en termes de déplacement.

Pour cette raison et comme demandé par le Conseil Supérieur, l'administration étudiera les possibilités de

onderzoeken om de toekenning van de parkeerkaart te beperken, door deze niet meer toe te kennen op grond van een globale handicap. Vanzelfsprekend moeten daarbij de rechten gewaarborgd worden van die mensen die momenteel een parkeerkaart bezitten. Daarbij zal ook bijzondere aandacht gaan naar de evaluatiecriteria voor kinderen. Tot slot zal ook nagegaan worden of een versnelde toekenningsprocedure mogelijk is.

In overleg met de Directie-generaal zal ook nagegaan worden welke maatregelen genomen kunnen worden om misbruik van en fraude met parkeerkaarten tegen te gaan.

4.2. Voorbehouden parkeerplaatsen voor personen met een handicap

Het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, beschermt personen met een handicap door voor hen bepaalde parkeerplaatsen voor te behouden. Deze maatregel volstaat echter niet, vermits de verplichting om de voorbehouden parkeerplaatsen voor mensen met een handicap te respecteren, niet altijd nageleefd wordt.

Het is daarom nodig de bevolking te sensibiliseren over de nood om de voorbehouden toegang en parkeerplaatsen voor mensen met een handicap te respecteren.

Ik zal daarom, in overleg met mijn collega's van Binnenlandse Zaken en van Mobiliteit, een ministeriële omzendbrief uitgeven die herinnert aan de gebruiksvoorwaarden voor de voorbehouden parkeerplaatsen voor mensen met een handicap.

Samen met mijn collega van Mobiliteit zal ik bovendien onderzoeken of het mogelijk is een sensibiliseringscampagne te houden die gericht is op de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruikers, waartoe personen met een handicap behoren, waarin ook het respect voor de voorbehouden parkeerplaatsen in zal voorkomen.

4.3. De rolstoelgebruiker en de voetganger op voet van gelijkheid brengen

De openbare weg is van iedereen! Elke gebruiker heeft er zijn plaats en heeft het recht om zich er in alle veiligheid op te bewegen. Volgens de wegcode worden "personen met een handicap die zich verplaatsen in manuele rolstoelen of in elektrische rolstoelen die niet sneller gaan dan stapvoets, gelijkgesteld met voetgangers" (artikel 2.46). Rolstoelgebruikers die zich sneller

restreindre l'octroi de la carte de stationnement en n'accordant plus la carte sur base du critère de handicap global. Les personnes qui en bénéficient actuellement conserveront les droits acquis. Dans ce contexte, une attention particulière sera prêtée aux critères d'évaluation pour les enfants. Enfin, on vérifiera si une procédure accélérée d'octroi est possible.

En concertation avec la Direction générale, des mesures seront prises afin de prévenir l'usage abusif et la fraude des cartes de stationnement.

4.2. Stationnement réservé aux personnes en situation de handicap

L'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant sur le règlement général de la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique, protège les personnes en situation de handicap en leur réservant certaines places de parking déterminées. Cependant, cette mesure n'est pas suffisamment efficace, l'obligation de respecter les places réservées à ces personnes n'étant pas toujours suivie.

Il est important que la population soit sensibilisée à la nécessité du respect des facilités d'accès et de stationnement réservées aux véhicules des personnes en situation de handicap.

Aussi, je proposerai, en concertation avec mes collègues de l'Intérieur et de la Mobilité, l'émission d'une circulaire ministérielle rappelant les conditions d'utilisation des cartes donnant accès aux stationnements spécifiques.

Avec mon collègue en charge de la Mobilité, j'examinerai aussi les possibilités d'une campagne de sensibilisation axée sur la sécurité routière des usagers faibles que sont entre autres les personnes en situation de handicap. J'y inclurai le respect des zones de stationnement réservées.

4.3. Mettre sur un pied d'égalité le chaisard et le piéton

La voie publique est à tout le monde! Chaque usager, quel qu'il soit, y a sa place et a le droit d'y circuler en toute sécurité. Selon le Code de la Route "Les personnes en situation de handicap se déplaçant en voitures manuelles ou électriques ne dépassant pas l'allure du pas sont assimilées aux piétons" (Art. 2.46). Par contre, les chaisards se déplaçant plus vite sont assimilés aux

dan stapvoets voortbewegen, worden gelijkgesteld met fietsers. In overleg met mijn collega de staatssecretaris van Mobiliteit, zal ik een werkgroep oprichten om deze problematiek te onderzoeken.

4.4. Intermodaliteit en interoperabiliteit van het vervoer.

De mobiliteit, in het bijzonder de intermodaliteit en de transregionale verplaatsingen in België geven veel problemen, in het bijzonder voor personen met beperkte mobiliteit in het algemeen en voor de personen met een handicap in het bijzonder. Ik wil dat een persoon met een handicap zich volledig autonoom van de Ardennen naar de Belgische kust kan verplaatsen en omgekeerd zowel met het openbaar vervoer (trein-tram-bus) als met zijn privévoertuig.

Ik zal in samenwerking met de andere bevoegdheidsniveau's, binnen de Interministeriële Conferentie "Personen met een Handicap" nadenken over de ontwikkeling van de intermodaliteit en de interoperabiliteit van het openbaar en privévervoer. Deze autonome mobiliteit beschouw ik als een voorwaarde voor een echte maatschappelijke inclusie van de persoon met een handicap.

5. Handicap en gezinsleven

De zware ziekte en de handicap die een kind, een partner of een ouder familielid treffen, veroorzaken een schok in het familiaal leven; deze pijnlijke situaties vereisen een aanpassing van het dagelijks leven, een aanpassing van de werktijden en een begeleiding van broers en zussen.

5.1. Kosten van opvang voor jongeren

Om de ouders van adolescenten en van jongeren met een belangrijke handicap meer te steunen zal de leeftijdsgrens van 12 jaar voor de fiscale aftrekbaarheid van kosten van opvang worden opgetrokken tot de leeftijd van 18 jaar. De ondersteuning van ouders van duizenden kinderen zal dus verbeterd worden vanaf 2011.

5.2. Affectiviteit en seksualiteit van personen met een handicap

De federale overheid moet aandachtig luisteren naar het debat dat momenteel aan de gang is binnen de betrokken verenigingen en personen om beter hun verwachtingen te kunnen vatten hieromtrent. Ik zal het

conducteurs de cycles. En collaboration avec mon collègue, secrétaire d'État à la Mobilité, je mettrai en place un groupe de travail chargé d'analyser cette problématique.

4.4. Intermodalité et d'interopérabilité du transport.

La mobilité, en particulier l'inter-modalité et les déplacements transrégionaux en Belgique, posent beaucoup de problèmes, plus particulièrement aux personnes à mobilité réduite en général et aux personnes handicapées en particulier. Je souhaite, que des Ardennes à la Côte belge et vice-versa, une personne handicapée puisse se déplacer en toute autonomie et en s'y rendant soit en transports en commun (train-tram-bus), soit avec son véhicule privé.

En collaboration avec les autres niveaux de pouvoirs, au sein de la Conférence Interministérielle partie "Personnes handicapées", je mènerai une réflexion concernant le développement de l'intermodalité et de l'interopérabilité des transports publics et privés. Cette mobilité autonome, je la place aux prémisses d'une réelle inclusion sociétale de la personne en situation de handicap.

5. Handicap et vie familiale

La maladie grave et le handicap qui frappent l'enfant, le conjoint ou le parent âgé, provoquent un séisme dans la vie familiale; ces situations douloureuses imposent une réorganisation du quotidien, une adaptation des horaires de travail et un accompagnement de la fratrie.

5.1. Frais de garde des jeunes

Pour mieux soutenir les parents d'adolescents et de jeunes en situation de handicap lourd, l'âge limite pour la déductibilité fiscale des frais de garde sera relevé de 12 à 18 ans. Le soutien aux parents de près de plusieurs milliers de jeunes "dépendants" sera donc amélioré dès 2011.

5.2. La vie affective et sexuelle des Personnes en situation de handicap

Les autorités compétentes se doivent d'être à l'écoute du débat qui a lieu actuellement au sein des associations et des personnes concernées afin de mieux cerner leurs attentes à ce sujet. Je prendrai l'initiative de porter

initiatief nemen om dit debat te laten doorgaan in de Commissie Sociale Zaken of in de Senaat.

6. Zware zorgbehoevendheid

Met de vooruitgang van de geneeskunde dringt het probleem van de opvang van de personen met de zwaarste handicaps zich acuut op en moeten er nieuwe antwoorden worden geformuleerd op financieel, sociaal en institutioneel vlak.

Ons systeem wordt immers geconfronteerd met:

— enerzijds, de toegenomen zware zorgbehoevendheid bij jongeren en volwassenen met een handicap die een meer en meer gemedicaliseerde tenlasteneming vereist

— anderzijds, het gebrek aan oplossingen voor personen met een geestelijke handicap die ook lijden aan zware psychiatrische aandoeningen die regelmatig de opname worden geweigerd in zowel instellingen voor personen met een handicap die van de Gemeenschappen afhangen als in psychiatrische ziekenhuizen die afhangen van de federale overheid.

In samenwerking met de minister van Volksgezondheid en in overleg met de Gewesten en de Gemeenschappen, zal ik concreet verder werken aan de uitvoering van de bepalingen van het regeerakkoord met betrekking tot de betere opvang van zwaar zorgbehoevenden. Ik zal in het bijzonder toezien op de oprichting van een begeleidingscomité dat de vorderingen en de relevantie zal opvolgen van de pilootprojecten die in het kader van dit proces zijn opgestart.

Deze problemen vereisen een betere coördinatie tussen de tegemoetkomingen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering en deze van de Gewesten en Gemeenschappen. Bovendien moeten de gezinnen en de naaste omgeving, waarop nog vaak alle last rust van de verzorging van de zwaar zorgbehoevenden, ook beter ondersteund worden op verschillende vlakken.

6.1. Mantelzorgers

Het regeerakkoord vraagt mij ook om de aandacht en de inspanningen van alle betrokken actoren, zowel op federaal als op gewestelijk vlak, te focussen op de situatie en het statuut van de personen die de personen met een handicap of hulpbehoevenden die deel uitmaken van hun gezin of hun naaste omgeving helpen.

ce débat à la Commission des Affaires sociales, à la Chambre ou au Sénat.

6. Grande dépendance

Avec les progrès de la Médecine, la question de la prise en charge des personnes les plus sévèrement handicapées s'impose de manière urgente et exige de nouvelles réponses financières, sociales et institutionnelles.

Notre système est en effet confronté:

— d'une part, à l'augmentation de la grande dépendance des jeunes ou des adultes handicapés qui réclament une prise en charge de plus en plus médicalisée

— d'autre part, au manque de solutions pour les personnes handicapées mentales qui souffrent également de sévères troubles psychiatriques, lesquelles sont régulièrement confrontées à des refus d'admission tant des institutions pour personnes handicapées qui dépendent des communautés, que des hôpitaux psychiatriques qui dépendent du pouvoir fédéral.

En collaboration avec la ministre de la Santé et en concertation avec les Régions et Communautés, je poursuivrai concrètement la mise en œuvre des termes de l'accord de Gouvernement concernant une meilleure prise en charge des personnes en situation de grande dépendance. Je mettrai en place un comité d'accompagnement qui évaluera l'état d'avancement et de pertinence des projets pilotes engagés dans ce processus.

Ces questions réclament une meilleure coopération entre les interventions de l'assurance maladie invalidité et celle des Régions et Communautés. Par ailleurs, la situation des familles et des proches, sur lesquels reposent encore souvent tout le poids de la prise en charge des personnes de grande dépendance, doit également faire l'objet d'un soutien plus important sur divers plans.

6.1. Aidants proches

L'accord du gouvernement m'invite également à mobiliser l'attention et les efforts de tous les acteurs concernés, tant sur le plan fédéral que régional, à propos de la situation et du statut des personnes qui aident les personnes handicapées ou dépendantes faisant partie de leur famille ou de leur entourage.

Het betreft een fundamentele vraag want de mantelzorgers zijn de onzichtbare en miskende helden die de houdbaarheid van ons systeem van ondersteuning van personen met een handicap en hulpbehoevende ouderen waarborgen. Naar schatting verzorgen meer dan een miljoen van onze medeburgers een familielid, een zieke vriend of een persoon met een handicap. Ze bereiden maaltijden, doen het huishouden, brengen en begeleiden de personen naar hun afspraken, beheren de financiën en nemen de verzorging op zich. De mantelzorgers spelen een essentiële rol in het behoud van de personen met een handicap in hun thuisomgeving en in de gemeenschap. Als we de relaties tussen de mantelzorgers en de hulpbehoevenden bekijken vanuit het oogpunt van de interdependentie, de wederkerigheid, de waardigheid en het wederzijds respect, dragen ze bij tot het welzijn van zowel de personen met een handicap als van de personen die hen ondersteunen.

Toch staan deze relaties tussen helper en geholpene onder zware druk. Ook vandaag nog dragen de familieleden heel zware verantwoordelijkheden, zonder veel erkenning. De financiële hulp en de bestaande dienstverlening zijn onvoldoende.

Op heden bestaan er geen fiscale maatregelen, noch maatregelen voor de aanpassing van de werkomgeving, noch een oplossing voor rustmomenten die tegemoetkomen aan de behoeften van de helpers.

Ik zal samen met de betrokken actoren van de overheid en van het verenigingsleven de maatregelen bepalen die toelaten de huidige tekortkomingen te corrigeren.

7. De situatie van personen met een handicap in de gevangenis

De psychische verzorging — zowel individueel als groepsgewijs — binnen het gevangeniswezen, alsook de continuïteit ervan, de pluridisciplinaire kwaliteit en de voorwaarden voor interferentie met externe diensten en het geven van de middelen op vlak van verzorgend personeel, zijn de prioriteiten die ik zal verdedigen bij mijn collega's, de ministers van Volksgezondheid en van Justitie.

Het is aangewezen om de gevolgen te beperken van een overdreven opdeling tussen de evaluatieve functie van de psycho-sociale diensten en de verzorgingsfuncties, zowel in het gevangeniswezen als in het sociaal verweer.

Ik zal daarom in overleg met de minister van Justitie nagaan hoe de situatie van mensen met een handicap die in de gevangenis verblijven, verbeterd kan worden.

Il s'agit d'une question fondamentale car les aidants proches sont les héros invisibles et méconnus qui permettent à notre système de soutien aux personnes handicapées ou personnes âgées dépendantes de demeurer viable. On peut estimer à plus d'un million le nombre de nos citoyens qui prennent soin d'un membre de leur famille ou d'un ami malade ou handicapé. Ils préparent des repas, font le ménage, transportent et accompagnent leurs proches à leurs rendez-vous, gèrent les finances et prodiguent des soins. Les aidants jouent un rôle essentiel dans le maintien des personnes handicapées à leur domicile. En outre, lorsque les rapports d'aide se définissent en termes d'interdépendance, de réciprocité, de dignité et de respect mutuel, ils apportent du bien-être tant aux personnes handicapées qu'aux personnes qui les soutiennent.

Ces rapports aidants-aidés sont soumis à une tension importante. Encore aujourd'hui, les membres de la famille assument un énorme fardeau de responsabilités, avec peu de reconnaissance. Les aides financières et les services existants sont insuffisants.

Il n'existe pas à ce jour de dispositions fiscales, de mesures d'aménagement du milieu de travail, ni de solution de répit répondant aux besoins des aidants.

Je définirai avec les acteurs publics et associatifs concernés les mesures permettant de corriger les insuffisances actuelles.

7. Les personnes en situation de handicap en prison

Garantir l'existence de soins psychiques individuels et de groupe en milieu carcéral, assurer leur continuité, leur qualité pluridisciplinaire et les conditions de relais avec les services extérieurs, et donner les moyens en termes de personnel soignant, telles sont les priorités que je défendrai auprès de mes collègues, Ministres de la Santé et de la Justice.

Il convient de réduire les conséquences d'une séparation excessive entre la fonction évaluative des services psychosociaux et les fonctions de soins, tant en milieu carcéral qu'en défense sociale.

En concertation avec le Ministre de la Justice, J'étudierai comment améliorer la situation des personnes handicapées emprisonnées.

8. Deelname aan het maatschappelijke leven

8.1. Handypass – Kaart als persoon met een handicap

In de Euregio “Maas-Rijnland” (de Belgische Duitstalige gemeenschap, Nederlands en Belgisch Limburg, de Provincie Luik, de Regio Aken) krijgen personen met een handicap een “Eurecard”. Deze kaart geeft hen een aantal specifieke voordelen in de cultuursector, het toerisme en de horeca.

Er zal een studie worden opgestart op federaal niveau in samenwerking met de Gemeenschappen en de Gewesten om de haalbaarheid, de financiering en de meest geschikte modaliteiten te evalueren om een analoog systeem tot stand te brengen. Een dergelijke kaart zou kunnen gebruikt worden op Europees niveau. De NHRPH zal hierover geraadpleegd worden.

8.2. Strijd tegen vooroordelen

“De Staten die Partij zijn verbinden zich ertoe vooroordelen over handicap te bestrijden” (art. 8 van het VN-Verdrag). Om dit doel te verwezenlijken raadt het Verdrag sensibiliseringscampagnes aan.

Een andere manier om het grote publiek bewust te maken van de rechten van personen met een handicap is om te werken met personeel van de gemeentediensten dat speciaal opgeleid is als “bevorderaar”.

Deze opleidingen verstrekt door het verenigingsleven zullen door mijn administratie worden aangemoedigd.

IV. — Een administratie ten dienste van de personen met een handicap

1. Informatie en communicatie

“Onderzoek en ontwikkeling ondernemen of aanmoedigen en het aanbod en gebruik van nieuwe technologieën aanmoedigen, die aangepast zijn aan personen met een handicap met voorkeur voor technologieën die betaalbaar zijn.”

Aan de personen met een handicap toegankelijke informatie verstrekken betreffende de hulp inzake mobiliteit, de apparaten en toebehoren en de bijstandstechnologieën, met inbegrip van de nieuwe technologieën, alsook de andere vormen van bijstand, begeleidingsdiensten en uitrustingen”. (Artikel 4 van het Verdrag van de Verenigde Naties).

8. Participation à la vie sociale

8.1. Handypass – Carte Personne handicapée

Dans l'Euregio “Meuse-Rhin” (Communauté germanophone belge, le Limbourg néerlandais et belge, la Province de Liège, la Regio Aachen) une carte “Eurecard” est délivrée aux personnes en situation de handicap procurant des avantages particuliers dans le secteur de la culture, du tourisme, de l'horeca ...

Une étude sera menée au niveau fédéral, en collaboration avec les communautés et les régions, pour évaluer la faisabilité, le financement et les modalités les plus appropriées pour la mise en place d'un système analogue. Une telle carte pourrait être utilisable au niveau européen. Le CSNPH sera consulté.

8.2. Combattre les préjugés

“Il faut que les États parties s'engagent à combattre les préjugés concernant le handicap” (art.8 de la Convention ONU). Pour réaliser cet objectif, la Convention recommande des campagnes de sensibilisation.

Une autre manière de sensibiliser le grand public aux droits des personnes handicapées est de s'appuyer sur les agents administratifs communaux spécialement formés: les “facilitateurs”.

Ces formations assurées par le secteur associatif seront encouragées par mon administration.

IV. — Une administration au service des personnes handicapées

1. Information et communication

“Entreprendre ou encourager la recherche et le développement et encourager l'offre et l'utilisation de nouvelles technologies... qui soient adaptées aux personnes handicapées, en privilégiant les technologies d'un coût abordable.”

Fournir aux personnes handicapées des informations accessibles concernant les aides à la mobilité, les appareils et accessoires et les technologies d'assistance, y compris les nouvelles technologies, ainsi que les autres formes d'assistance, services d'accompagnement et équipements”. (Article 4 de la Convention des Nations Unies).

1.1. Handiweb

Het project “*Handiweb*” wordt momenteel uitgewerkt binnen mijn administratie: het is de bedoeling om de sociaal verzekerden, die een aanvraag voor erkenning van handicap hebben ingediend een snelle elektronische toegang te geven tot hun dossier en alle verrichtingen te kunnen doen vanaf hun computer. In de eerste fase, vanaf juni 2010, zullen ze hun dossier kunnen raadplegen en in de tweede fase, voorzien voor april 2011, zullen ze de mogelijkheid hebben om specifieke verzoeken in te dienen of om wijzigingen te melden. Deze wijzigingen zullen de behandeling van de dossiers versnellen.

Om dit hulpmiddel zo toegankelijk mogelijk te maken voor de burgers, wat ook hun leeftijd of handicap is, werd overlegd met personen met een handicap, met hun familie en met de beroepsmensen die hen begeleiden. Tijdens dit overleg werden de leesbaarheid en begrijpelijkheid van de gestelde vragen behandeld, de toegankelijkheid voor slechtziende en slechthorende personen, het werken met de muis...

Dit “*Handiweb*”-project toont dat mijn administratie met haar diensten zo dicht mogelijk wil staan bij de betrokken personen.

Handiweb zal ook de gemeentelijke ambtenaren toegang geven tot de dossiers van de aanvragen die door hen werden ingediend (Login via communit-e).

De toegang tot het dossier zal in een volgende fase worden uitgebreid tot de sociale medewerkers van andere organisaties (OCMW's, Ziekenfondsen).

1.2. Brochures

De Directie-generaal Personen met een handicap heeft haar publicaties grondig herzien.

Vier nieuwe brochures zijn reeds beschikbaar in elektronisch formaat (<http://handicap.fgov.be/nl/citoyens/publications/index.htm>):

- “de maatregelen voor personen met een handicap in vogelvluht”;
- “de parkeerkaart voor personen met een handicap”;
- “inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming”;
- “tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden”.

1.1 Handiweb

Un projet “*Handiweb*” est en cours d'élaboration au sein de mon administration; son but est de permettre à l'assuré social, qui a introduit une demande de reconnaissance d'handicap, d'avoir un accès électronique rapide à son dossier et d'effectuer toutes les opérations, à partir de son ordinateur. Lors de la première phase, dès juin 2010, il pourra consulter son dossier et lors de la deuxième phase, prévue en avril 2011, il aura la possibilité d'introduire des demandes particulières ou de signaler des modifications. Ces échanges vont accélérer le traitement des dossiers.

Pour rendre cet outil le plus accessible possible, des personnes en situation de handicap, ou avec leurs proches et les professionnels qui les accompagnent ont été consultées. A l'occasion de ces rencontres, la lisibilité et la compréhension des questions posées, l'accès aux personnes malvoyantes et malentendantes, ont été abordés...

Ce projet “*Handiweb*” répond à une volonté de proximité entre les services de mon administration et les personnes concernées.

Handiweb permettra également aux employés communaux d'avoir un accès aux dossiers des demandes qui ont été introduites par leurs soins (Login via communit-e).

L'accès au dossier sera étendu aux travailleurs sociaux d'autres organismes (CPAS, Mutuelles) dans une étape ultérieure.

1.2. Brochures

La Direction générale Personnes handicapées s'est attelée à une profonde révision de ses publications.

Quatre nouvelles brochures sont déjà disponibles en format électronique (<http://handicap.fgov.be/fr/citoyens/publications/index.htm>):

- “les mesures pour les personnes handicapées en un clin d'œil”;
- “la carte de stationnement pour personnes handicapées”;
- “l'allocation de remplacement de revenu et d'intégration”;
- “l'allocation pour l'aide aux personnes âgées”.

De twee eerste worden ook uitgegeven in een papieren versie.

Binnenkort (maart 2010) wordt zowel op papier (via de gemeenten) als op internet de brochure “*nationale verminderingskaart voor het openbaar vervoer*” gepubliceerd.

De tekst en de opmaak van de brochures werden helemaal herwerkt, voor een vlottere leesbaarheid. De nieuwe teksten werden goedgekeurd door leesgroepen bestaande uit deskundigen, vakmensen van de sector van de handicap en personen met een handicap, op aanbeveling van de Nationale Hoge Raad van Personen met een Handicap.

1.3. Toegankelijkheid van websites

Voor de mensen met een handicap (visuele, auditieve, sensorische en motorische handicaps) betekenen de informatie- en communicatietechnologieën (ICT) zowel een hoop als een bedreiging.

Ze zijn enerzijds hoopgevend want de ICT bevat een potentieel aan innovaties om de levenskwaliteit van de personen met een handicap te verbeteren en hun toe te laten een actieve plaats in te nemen in de samenleving (bvb. visuele of tactiele interfaces voor slechthorenden, braillelezers die de lectuur vergemakkelijken van teksten op het scherm...;

Anderzijds zijn ze een bedreiging want technische hinderpalen kunnen personen met een handicap beletten om op “normale” wijze gebruik te maken van computer en internet, online-diensten en multimedia.

De toegankelijkheidswetgeving is een essentiële troef voor de ontwikkeling van toegankelijke websites. In de Verenigde Staten heeft afdeling 508 haar nut reeds bewezen. Ze legt als verplichting op dat alle federale sites en elektronische hulpmiddelen van de Amerikaanse regering toegankelijk moeten zijn voor personen met een handicap.

De Europese Unie heeft het probleem van de toegankelijkheid van het web reeds in 2001 aangepakt. Op 13 juni 2002 keurde het Parlement een resolutie goed om de openbare websites van de EU verplicht toegankelijk te maken. In een mededeling van september 2005 gaf de Commissie het startsein voor de invoering van een Europese norm en de goedkeuring van nationale wetgevingen die een webtoegankelijkheid opleggen.

Les deux premières sont également éditées en format papier.

Sera bientôt publiée (mars 2010), tant en version papier (par le biais des communes) que sur internet, la brochure “*la carte nationale de réduction sur les transports en commun*”.

La formulation et la présentation des brochures ont été entièrement revues, pour en assurer une meilleure lisibilité. Les nouveaux textes ont été approuvés par des groupes de lecture constitués d’experts, de professionnels du secteur du handicap et de personnes handicapées, sur recommandation du Conseil Supérieur National des Personnes Handicapées.

1.3. Accessibilité des sites-web

Pour les personnes en situation d’handicap (déficiences pour handicaps visuels, auditifs, sensoriels ou moteurs), les technologies de l’information et de la communication (TIC) constituent à la fois un espoir et une menace.

Un espoir, car les TIC recèlent un potentiel d’innovations pour améliorer la qualité de vie des personnes handicapées et leur permettre de prendre une place active dans la société (ex: interfaces visuelles ou tactiles pour les malentendants, barrettes Braille qui facilitent la lecture des textes affichés sur écran, ...).

Une menace, car des obstacles techniques peuvent empêcher les personnes en situation d’handicap d’utiliser “normalement” l’ordinateur et internet, les services en ligne, le multimédia.

La législation en faveur de l’accessibilité est un atout fondamental pour assurer le développement des sites-web accessibles. Aux États-Unis, la section 508 a déjà fait ses preuves. Elle exige que tous les sites fédéraux et ressources électroniques du gouvernement américain soient accessibles aux personnes handicapées.

L’Union Européenne a abordé la question de l’accessibilité Web dès 2001. Le 13 juin 2002, le Parlement adopte une résolution visant à rendre obligatoire l’accessibilité des sites Web publics de l’UE. Dans une communication du 25 septembre 2005, la Commission donne le coup d’envoi d’une politique visant à adopter une norme européenne et à aboutir à l’adoption de législations nationales rendant obligatoire l’accessibilité Web.

In aansluiting daarop kwam een eerste wetgeving in Frankrijk tot stand op 11 februari 2005. De tekst moet “gelijke rechten en kansen, deelname aan het maatschappelijk leven en burgerschap voor personen met een handicap bevorderen”. Er wordt daarin namelijk gepreciseerd dat “de voorzieningen inzake online-communicatie van de overheidsdiensten, de plaatselijke besturen en de openbare instellingen die daarvan afhangen toegankelijk moeten zijn voor personen met een handicap” (Artikel 47).

Andere landen, zoals Engeland, hebben een stap verder gezet door de wetgeving toe te passen op privébedrijven. Engeland heeft sinds 1995 een algemene wet waarbij elke discriminatie van personen met een handicap onwettig is.

Voor de eerste keer maakt een Europees land de websites verplicht toegankelijk ook voor de ondernemingen in de privésector.

Europa heeft sinds 2005 veel vorderingen gemaakt. die zijn uitgemond in de oprichting van Euracert, dat Frankrijk (*Association BrailleNet*), Spanje (*Fundosa Teleservicios*) en België (*AnySurfer*) verenigt rond eenzelfde methodologie en eenzelfde certificatie.

De stappen die werden gezet met de invoering van Euracert, het voorbeeld van het Verenigd Koninkrijk en de evolutie in de andere lidstaten sterken mij in de overtuiging dat België zijn wet van 10 mei 2007 tegen discriminatie in die zin zal aanpassen en hem vooral zal uitvoeren. Op termijn moeten alle federale websites toegankelijk zijn!

Ik zal hierover dus met mijn collega van Justitie overleggen.

In dezelfde geest zal ik in de loop van 2010 samen met de eerste minister en mijn collega bevoegd voor de Administratieve Vereenvoudiging en voor de Informatisering van de federale overheid een dossier voorleggen aan de ministerraad. Dit dossier, dat in samenwerking met FEDICT zal worden opgesteld, zal de instructies bevatten die aan de directeurs van de ICT-stafdiensten van de verschillende federale overheidsdiensten moeten worden gegeven over de toegankelijkheid van de federale websites. Deze websites zullen een label ontvangen dat hun conformiteit met de gangbare normen bevestigt.

1.4. Groen nummer

Vanaf januari 2010 zullen de mensen met een handicap via een “gratis” groen nummer terechtkunnen bij de Directie-generaal voor Personen met een handicap

Dans la foulée, une première législation est adoptée en France, en février 2005. Ce texte entend promouvoir “l’égalité des droits et des chances, et la participation et la citoyenneté des personnes handicapées”. Il stipule notamment que la communication publique en ligne des services de l’État, des collectivités territoriales et des établissements publics qui en dépendent doit être accessible aux personnes handicapées” (Article 47).

D’autres pays ont franchi une étape supplémentaire en étendant la portée de la loi aux sociétés privées; c’est le cas de l’Angleterre qui possède, depuis 1995, une loi rendant illégale toute discrimination vis-à-vis des personnes handicapées.

C’est la première fois en Europe qu’un pays rend obligatoire l’accessibilité des sites Web également aux entreprises du secteur privé.

Depuis 2005, l’Europe a avancé à grands pas qui aboutissent à la création d’Euracert réunissant la France (*Association BrailleNet*), l’Espagne (*Fundosa Teleservicios*) et la Belgique (*AnySurfer*) autour d’une même méthodologie et d’une même certification.

Les étapes franchies par la création de Euracert, l’exemple du Royaume-Uni et l’évolution des autres pays membres me persuadent que la Belgique adaptera, en ce sens, sa loi du 10 mai 2007 contre la discrimination et surtout la mettra en application. Objectif à terme: tous les sites-web fédéraux accessibles!

Je me concerterai donc à ce sujet avec mon collègue de la Justice.

Dans ce même état d’esprit, je soumettrai dans le courant de 2010 avec le premier ministre et mon collègue, responsable pour la Simplification administrative et pour l’informatisation de l’autorité fédérale, un dossier au Conseil des ministres. Celui-ci, réalisé en collaboration avec FEDICT, contiendra les instructions à donner aux directeurs des services d’encadrement ICT des différents services publics fédéraux à propos de l’accessibilité des sites-web fédéraux. Les sites-web rendus accessibles recevront un label attestant de leur conformité aux normes en la matière.

1.4. Numéro vert

A partir de janvier 2010, les personnes en situation de handicap pourront s’adresser à un numéro vert “gratuit” au sein de la Direction générale pour les Personnes

(DGPH) om er de nodige en nuttige inlichtingen te verkrijgen over hun dossier.

Op basis van de oproepen van de laatste jaren verwacht men ongeveer 370 000 gratis oproepen op jaarbasis via dit groen nummer.

Op die manier doet de overheid dus een substantiële budgettaire inspanning om de contacten met de administratie te vergemakkelijken en dit in een geest van voortdurende verbetering van de dienstverlening aan de burger.

2. Toegankelijkheid FOD

In 2009 heeft de Directie-generaal Personen met een handicap haar intrek genomen in haar nieuwe kantoren in de Finance Tower in de Kruidtuinlaan. Er zijn flagrante problemen met de toegankelijkheid voor de personen met een handicap die worden opgeroepen naar het Centrum voor Medische Expertises. Ze illustreren de noodzaak om ervaringsdeskundigen te betrekken bij een proactief beleid zoals ik het voor ogen heb.

In overleg met mijn administratie en volgens het advies van de Nationale Hoge Raad voor Personen met een handicap, heb ik voor een verhuis van dit medisch centrum geopteerd. Ik wil dat deze aangelegenheid zo spoedig mogelijk wordt geregeld om een comfortabel onthaal te verzekeren aan de personen met een handicap.

3. Behandeling van de dossiers

3.1. Behandelingstermijnen

Vanaf 2010 mogen de termijnen voor de behandeling van de dossiers niet langer zijn dan zes maanden.

Er werd een stuurgroep opgericht met vertegenwoordigers van de FOD B&B en de FOD Sociale Zekerheid, van de staatssecretaris van Begroting en van mijn kabinet om de inhaalbeweging op te volgen en te sturen. Zo werd een nauwgezette monitoring ingesteld, die toelaat om de in- en uitgaande dossierstromen en de betalingen, die voortvloeien uit de beslissingen, te controleren en te voorzien.

Dankzij de wijziging van de manier waarop de uitwisseling van fiscale gegevens tussen de Directie-generaal voor Personen met een Handicap (DGPH) en de FOD Financiën gebeurt, draagt bij tot een belangrijke vermindering van de termijnen. Voor de beroepsinkomsten (IVT/IT) is de uitwisseling volledig geïnfomatiseerd en komt er een antwoord binnen een termijn van 4 dagen.

handicapées (DGPH) afin d'y obtenir les informations nécessaires et utiles relatives à leur dossier.

Sur base des appels de ces dernières années, on peut s'attendre à un volume d'environ 370 000 appels gratuits sur base annuelle au call-center de la DGPH.

L'autorité fait donc un effort budgétaire substantiel pour faciliter les contacts avec l'administration et ce, dans un esprit d'amélioration continue du service au citoyen.

2. Accessibilité du SPF

En 2009, l'administration de la Direction générale Personnes handicapées a emménagé dans ses nouveaux locaux à la Tour des Finances, Boulevard du Jardin botanique. Les problèmes d'accessibilité subis par les personnes en situation de handicap convoquées au Centre d'Expertises médicales sont flagrants. Ils mettent en exergue la nécessité d'impliquer les experts dans la pratique d'une politique proactive telle que je la conçois.

En concertation avec mon administration et suivant l'avis du Conseil Supérieur National des Personnes Handicapées, j'ai opté pour un déménagement de ce Service médical. J'ai la volonté que cette question soit réglée dans les plus brefs délais, afin d'assurer un accueil confortable aux personnes handicapées.

3. Traitement des dossiers

3.1. Délai de traitement

A partir de 2010, les délais de traitement des dossiers ne pourront plus dépasser six mois.

Un comité de pilotage avec des représentants du SPF Budget et du SPF Sécurité Sociale, du secrétaire d'État au Budget et de mon cabinet a été mis en place pour suivre et guider le mouvement de rattrapage. Un monitoring précis a été ainsi mis en place, permettant de contrôler et prévoir les flux de dossiers entrants et sortants ainsi que les paiements liés aux décisions.

La modification des modalités d'échange des informations fiscales entre la Direction générale des Personnes handicapées (DGPH) et le SPF Finances contribue à une diminution considérable des délais. Pour les revenus professionnels (ARR/AI), les échanges sont complètement informatisés et la réponse est obtenue endéans un délai de 4 jours.

De inlichtingen over de onroerende inkomsten (THAB) worden overgemaakt via een centrale cel, die hiertoe bij de FOD Financiën werd opgericht en die de aanvragen van de DGPH beantwoordt binnen de maand.

Voorheen kon de schriftelijke gegevensuitwisseling zowel voor IVT/IT als voor de THAB 2 à 3 maanden duren.

Op medisch vlak gaat het aantal dossiers “met onderzoek op stukken” van aanvragen voor een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden (THAB) in stijgende lijn. Dit draagt eveneens bij tot de verkorting van de wachttijden.

Bovendien loopt er momenteel een reorganisatie naar aanleiding van een studie over de werking van de Medische Dienst van de DGPH.

De beveiligde elektronische uitwisseling van medische gegevens via het e-health-platform, zal tot een snellere behandeling van de dossiers leiden en de administratieve formaliteiten verminderen. Uiteraard zullen de personen over wie het dossier gaat, gevraagd worden of ze hiermee akkoord gaan. Hiermee worden de persoonlijke levenssfeer en het medische geheim gerespecteerd.

Een audit van het Rekenhof is momenteel aan de gang. Hij gaat over:

- de termijn die nodig is voor het behandelen van een dossier in het algemeen (met het onderscheid IVT/IT en THAB);
- de termijn nodig om een medisch onderzoek te verrichten (in het algemeen en per medisch centrum, met een analyse van de verschillen tussen de centra);
- de wachttijden bij de behandeling van de dossiers;
- de tijd nodig opdat de DGPH alle noodzakelijke informatie voor de beslissing binnen zou krijgen;
- de werking van de dienst documentenbeheer;
- de werking van de werkstations.

Deze audit loopt tot december 2009. In januari 2010 zal het verslag worden opgesteld en zullen de aanbevelingen worden geformuleerd.

3.2. Leesbaarheid van de teksten

In samenwerking met het Agentschap voor de Administratieve Vereenvoudiging en de Hoge Raad is de DGPH bezig met het herzien en het vereenvoudigen van de administratieve documenten, die moeten worden ingevuld door de personen en hun dokter bij een aanvraag tot uitkering.

Les informations par rapport aux revenus immobiliers (APA) sont transmises via une cellule centrale créée à cette fin au sein du SPF Finances, qui traite les demandes de la DGPH endéans le mois.

Auparavant, tant pour l'ARR/AI que pour l'APA, ces transmissions d'informations pouvaient prendre 2 à 3 mois.

Au niveau médical, le nombre de dossiers “traités sur pièces” pour les demandes d'une allocation pour personnes âgées (APA) est en augmentation constante. Ceci permet également de raccourcir les délais.

En outre, suite à une étude sur le fonctionnement du Service Médical de la DGPH, des réorganisations sont en cours.

L'échange électronique sécurisé de données médicales via la plate-forme e-health, va permettre un traitement plus rapide des dossiers et réduire les formalités administratives. L'accord des personnes concernées sera évidemment demandé; la protection de la vie privée et du secret médical seront respectés.

Un audit par la Cour des Comptes est actuellement en cours. Il analyse:

- le délai qu'il faut pour traiter un dossier en général (avec distinction ARR/AI et APA);
- le délai qu'il faut pour réaliser une enquête médicale (en général et par centre médical, avec analyse des différences entre les centres);
- les temps d'attente dans le traitement des dossiers;
- le temps qu'il faut pour que la DGPH reçoive toutes les informations nécessaires à la prise de décision;
- le fonctionnement du service de gestion des documents;
- le fonctionnement des stations de travail.

Cet audit est en cours jusque décembre 2009. En janvier 2010, le rapport sera rédigé et les recommandations seront formulées.

3.2. Lisibilité des textes

En collaboration avec l'Agence pour la Simplification Administrative (ASA) et le Conseil Supérieur, la DGPH est en train de revoir et de simplifier les documents administratifs qui doivent être complétés par les personnes et leur médecin lors d'une demande d'allocation.

Door deze vereenvoudiging kunnen de personen de betrokken documenten op een gemakkelijkere manier invullen en verloopt hun behandeling door de administratie sneller.

Tegelijk is de DG Personen met een handicap begonnen met het heropstellen van de administratieve beslissingen die gestuurd worden naar de personen die een uitkering aangevraagd hebben. De manier waarop deze beslissingen geformuleerd worden, wordt grondig veranderd, om hun leesbaarheid te verbeteren. De studiefase van dit project van herschrijven is beëindigd. Na een tweede, redactionele, fase, volgen nog fases van herlezen en tests: de nieuwe beslissingen zullen worden voorgelegd aan groepen professionelen uit de sector en aan personen met een handicap.

3.3. Medische onderzoeken

Reorganisatie

De belangrijke reorganisatie van de medische dienst zal leiden tot een verbetering van de kwaliteit van de expertises, de informatisering van het medisch dossier en een snellere behandeling van de procedures.

De kwaliteit van de medische expertises wordt benaderd met betrekking tot twee aspecten:

- De kwaliteit van correcte, billijke en gerechtvaardigde, medische beslissingen
- De kwaliteit van het proces met een doelmatig en doelgericht verloop van de beslissingsprocessen.

Vijf factoren worden in rekening gebracht om het te verbeteren:

1. Een gemeenschappelijke kennisbasis voor de geneesheren met een bijzondere aandacht voor hun permanente opleiding;
2. Een centrale kwaliteitscel belast met het beheer en het onderhoud van het kennissysteem, van de organisatie en houden van kwaliteitsaudits;
3. De toepassing van uniforme werkmethodes en van transversale richtlijnen;
4. Regelmatige communicatie gericht op externe belangengroepen en de sensibilisering voor een klantgerichte aanpak;
5. De optimalisering van de kwaliteit en de behandelingsduur van de dossiers.

Cette simplification devrait permettre aux personnes de remplir de façon plus aisée et autonome les documents en question et d'accélérer leur traitement par l'administration.

Parallèlement, la DG Personnes handicapées a entamé la réécriture des décisions administratives qu'elle adresse aux personnes ayant introduit une demande d'allocation. La formulation de ces décisions sera sensiblement modifiée, afin d'en améliorer la lisibilité. La phase d'étude de ce projet de réécriture est achevée. A une seconde phase rédactionnelle, actuellement en cours, succéderont des phases de relecture et de test: les nouvelles décisions seront soumises à des groupes de professionnels du secteur du handicap et à des personnes handicapées.

3.3. Expertises médicales

Réorganisation

La réorganisation importante du service médical tendra vers une amélioration de la qualité des expertises, une informatisation du dossier médical et une gestion accélérée des procédures.

La qualité des expertises médicales est envisagée sous deux aspects:

- la qualité des décisions médicales correctes, équitables et fondées
- la qualité du processus avec le déroulement efficace et efficient des processus de prise de décision.

Cinq facteurs sont pris en compte pour l'améliorer:

1. Un socle commun de connaissances pour les médecins avec une attention particulière pour leur formation permanente;
2. Une cellule centrale de qualité chargée de la gestion et de la maintenance du système de connaissances, de l'organisation et de la réalisation d'audits de qualité;
3. L'application de méthodes de travail uniformes ainsi que de directives transversales;
4. La communication régulière orientée vers les groupes d'intérêts externes et la sensibilisation à l'orientation-“clients”;
5. L'optimisation de la qualité et du temps de traitement des dossiers.

Procedure op stukken

In het kader van de behandeling van de vragen voor erkenningen of tegemoetkomingen aan personen met een handicap is de regel voor de behandeling “*first in, first out*”. Snelle procedures werden ingesteld met evaluatie op stukken. De praktijk van de dokters en de sociale medewerkers van de DG Personen met een handicap toont aan dat sommige personen in een toestand van extreme nood zijn of in een staat van gezondheid die een urgentieprocedure voor de behandeling van hun dossier vereist.

Deze versnelde procedure moet evenwel het voorwerp uitmaken van een evaluatie om er de efficiëntie van te verbeteren.

3.4. Studies om de reglementering te verbeteren

De mate waarin personen met een handicap een uitkering combineren met een inkomen uit arbeid, alsook hun arbeidsmarkttraject, zijn aspecten die op dit moment in België nog niet aan de hand van administratieve gegevens werden gedocumenteerd. Men weet niet of de uitkeringen verstrekt aan personen met een handicap al dan niet de kosten van de handicap dekken. Het invullen van deze ontbrekende informatie zou moeten bijdragen tot een doelgerichter beleid.

Dit is dan ook het opzet van een door de FOD Sociale Zekerheid bij federaal Wetenschapsbeleid geïnitieerd project dat begin 2010 zal opstarten. Het doel van dit project is dubbel. Ten eerste moet de socio-economische positie van personen met een handicap in kaart gebracht worden met behulp van administratieve gegevens. Ten tweede moet bestudeerd worden of de verstrekte tegemoetkomingen de kostprijs van de handicap compenseren.

De financiering wordt voortgezet van een onderzoeksproject over de nieuwe regeling van de bijkomende kinderbijslag voor kinderen met een aandoening of een handicap die in 2003 werd ingevoerd. Met deze vernieuwde regeling werden onder meer de volgende beleidsdoelstellingen nagestreefd:

(a) aan de gezinnen een billijker vergoeding geven voor de extra kosten die een kind met een aandoening of een handicap met zich meebrengt, door niet enkel meer met de fysieke of mentale ongeschiktheid rekening te houden maar ook met de familiale druk verbonden met de behandeling en het ten laste nemen van het kind.

Procédure sur pièces

Dans le cadre du traitement des demandes de reconnaissances ou d'allocations aux personnes handicapées, la règle de traitement est “*first in, first out*”. Des procédures rapides ont été mises sur pied avec la pratique de l'évaluation du “sur pièces”. La pratique des médecins et des travailleurs sociaux de la DG Personnes handicapées révèle que certaines personnes sont dans des situations de précarité extrême ou ont un état de santé tel qu'une procédure d'urgence pour le traitement de leur dossier s'impose.

Toutefois, cette procédure rapide doit faire l'objet d'une évaluation afin d'améliorer son efficacité.

3.4. Etudes en vue d'améliorer la législation

La mesure selon laquelle les personnes handicapées combinent une allocation avec un revenu du travail, de même que leur parcours sur le marché du travail, sont des aspects qui n'ont pas encore été documentés au moyen de données administratives en Belgique. On ne sait pas si les allocations octroyées aux personnes handicapées couvrent ou non les coûts du handicap. Le fait de combler ces lacunes informatives devrait contribuer à rendre la politique plus efficace et plus ciblée.

C'est le but poursuivi par un projet initié par le SPF Sécurité Sociale auprès de la Politique scientifique, qui démarrera début 2010. L'objectif de ce projet est double. Il sert tout d'abord à donner une vision globale de la position socio-économique des personnes handicapées à l'aide de données administratives. Il sert ensuite à vérifier si les allocations octroyées compensent le coût du handicap.

Le financement d'un projet de recherche sera poursuivi au sujet de la nouvelle réglementation concernant les allocations familiales supplémentaires pour enfants atteints d'une affection ou d'un handicap, qui a été instaurée en 2003. Cette nouvelle réglementation visait à réaliser les objectifs stratégiques suivants:

(a) octroyer aux familles une allocation plus équitable pour couvrir les coûts supplémentaires engendrés par un enfant atteint d'une affection ou d'un handicap..., en ne prenant plus uniquement en considération l'incapacité physique ou mentale de l'enfant et son autonomie, mais également les contraintes familiales liées au traitement et à la prise en charge de l'enfant.

(b) een betere erkenning van de inspanningen die worden gedaan door de familie voor de verzorging en begeleiding van het kind.

Deze onderzoeksopdracht zou in de eerste plaats moeten toelaten om het sociale profiel te identificeren van de gezinnen met bijkomende kinderbijslag voor hun kinderen. Hij zou voorts moeten nagaan hoe de kinderen en hun families de regeling ervaren. Het onderzoeksteam zou ook het kader moeten bepalen dat als basis zou moeten dienen voor de studie van de doeltreffendheid van de nieuwe regeling.

Tot slot zal samen met het RIZIV een werkgroep gestart worden over de medische procedure om een bio-psycho-sociaal model uit te werken dat gebaseerd is op de ICIDH (*International Classification of Impairments, Disabilities and Handicaps*) om het aantal punten vast te stellen volgens de medisch-sociale standaard. Ik zal ook met het RIZIV onderhandelen dat er beter rekening gehouden wordt met mensen met een hersenletsel, een polyhandicap en zware autistische stoornissen.

V. — **Beleid voor Personen met een handicap in internationaal en Europees verband**

1. VN-verdrag

Zoals reeds in de inleiding beschreven is de implementatie van het VN-verdrag, dat geratificeerd werd door ons land en van toepassing is vanaf 1 augustus 2009, een zeer belangrijke uitdaging. Het gaat om het welslagen van het proces van sociale inclusie voor personen met een handicap.

Ik ben van plan om samen met mijn collega's het uitvoeren van die maatregelen zeer aandachtig op te volgen.

Inderdaad, het Verdrag legt aan de Staten de verplichting op om:

- *binnen hun administratie een coördinatiesysteem te creëren of aan te wijzen* (artikel 33, lid 1 van het Verdrag);
- *een instantie aan te wijzen of te creëren, op intern vlak met een of meer onafhankelijke instanties, al naar gelang, om de uitvoering van dit Verdrag te bevorderen, te beschermen en op te volgen;*
- *zij (de Staten) houden rekening met de beginselen betreffende de status en het functioneren van nationale*

(b) une meilleure reconnaissance des efforts consentis par la famille pour soigner et accompagner l'enfant.

Ce projet de recherche devrait en premier lieu identifier le profil social des familles qui bénéficient d'allocations familiales supplémentaires pour leurs enfants. Il devrait également permettre de vérifier comment les enfants et leurs familles perçoivent la réglementation. L'équipe de recherche devrait définir le cadre qui servirait de base à l'étude sur l'efficacité de la nouvelle réglementation.

Enfin, un groupe de travail sera mené avec l'INAMI sur l'évaluation médicale afin d'élaborer un modèle bio-psycho-social basé sur la CIF (= Classification Internationale du Fonctionnement) pour fixer le score selon l'échelle médico-sociale. Je négocierai aussi avec l'INAMI pour une meilleure prise en considération des personnes cérébro-lésées, polyhandicapées et avec autisme sévère.

V. — **La politique pour les personnes en situation de handicap dans le contexte international et européen**

1. Convention ONU

Comme déjà souligné dans l'introduction générale, la mise en œuvre de la Convention ONU, ratifiée par notre pays et d'application depuis le 1er août 2009, revêt un enjeu particulièrement important. Il s'agit de la réussite du processus d'inclusion sociale pour les personnes en situation de handicap.

J'entends être très attentif avec mes collègues à la mise en œuvre de ces mesures.

En effet, la Convention dispose de l'obligation pour les États de:

- *créer ou désigner, au sein de leur administration, un dispositif de coordination* (article 33, alinéa 1 de la Convention);
- *désigner ou créer, au niveau interne, un dispositif, y compris un ou plusieurs mécanismes indépendants (...) de promotion, de protection et de suivi de l'application de la présente Convention (...);*
- *ils (les états) tiennent compte des principes applicables au statut et au fonctionnement des institutions*

instellingen voor de bescherming en bevordering van de rechten van de mens (artikel 33, lid 2 van het Verdrag);

Het maatschappelijk middenveld, in het bijzonder personen met een handicap en de organisaties die hen vertegenwoordigen, wordt betrokken bij en participeert volledig bij de opvolging (artikel 33 lid 3 van het Verdrag);

• *relevante informatie te verzamelen, met inbegrip van statistische en onderzoeksgegevens, teneinde hen in staat te stellen beleid te formuleren en te implementeren ter uitvoering van dit Verdrag (artikel 31 van het Verdrag).*

De werkgroep “internationale betrekkingen” van de IMC zal snel uitsluitsel moeten geven over deze vragen

2. De Lissabonstrategie

Het is onze bedoeling om een actieve rol te spelen in de uitbouw van een economisch en sociaal Europa:

“De meest competitieve en meest dynamische kenniseconomie worden ter wereld, in staat tot een duurzame economische groei in samenhang met een kwantitatieve en kwalitatieve verbetering van de tewerkstelling en een grotere sociale cohesie”.

Ik wil mijn beleid kaderen in de algemene doelstellingen van het Verdrag van Lissabon meer bepaald door de klemtoon te leggen op:

a) de globale oogmerken van het verdrag, namelijk:

— *de sociale cohesie, de gelijkheid tussen mannen en vrouwen en gelijke kansen voor allen door adequate stelsels van sociale bescherming en van sociaal inclusiebeleid; die ook toegankelijk zijn, financieel haalbaar, aanpasbaar en efficiënt;*

— *Een efficiënte en wederkerige interactie met de objectieven van Lissabon die het stimuleren van de economische groei beoogt en ook de kwantitatieve en kwalitatieve verbetering van de tewerkstelling, de versterking van de sociale cohesie en kadert in de strategie van de Europese Unie ten gunste van de duurzame ontwikkeling.*

b) de doelstellingen voor de sociale inclusie “Een definitief elan geven aan de uitroeiing van de armoede en van de sociale uitsluiting”

— *Door het waarborgen van de toegang van allen tot de middelen, rechten en diensten noodzakelijk voor*

nationales de protection et de promotion des droits de l'homme (article 33, alinéa 2 de la Convention);

La société civile – en particulier les personnes handicapées et les organisations qui les représentent – est associée et participe pleinement à la fonction de suivi. (article 33 alinéa 3 de la Convention);

• *recueillir des informations appropriées, y compris des données statistiques et résultats de recherches, qui leur permettent de formuler et d'appliquer des politiques visant à donner effet à la présente Convention (article 31 de la Convention).*

Le groupe de travail “relations internationales” de la CIM devra rapidement aboutir sur ces questions.

2.Stratégie de Lisbonne

Notre objectif sera de jouer un rôle actif dans la construction de l'Europe économique et sociale;

“Devenir l'économie de la connaissance la plus compétitive et la plus dynamique du monde, capable d'une croissance économique durable accompagnée d'une amélioration quantitative et qualitative de l'emploi et une plus grande cohésion sociale.”

J'inscris ma politique dans les objectifs généraux du Traité de Lisbonne et plus particulièrement en mettant l'accent sur:

a) les objectifs globaux du traité, à savoir:

— *la cohésion sociale, l'égalité entre les hommes et les femmes et l'égalité des chances pour tous par des systèmes de protection sociale et de politique d'inclusion sociale adéquats, accessibles, financièrement viables, adaptables et efficaces;*

— *une interaction efficace et mutuelle avec les objectifs de Lisbonne visant à la stimulation de la croissance économique, à l'amélioration quantitative et qualitative de l'emploi et au renforcement de la cohésion sociale, ainsi qu'avec la stratégie de l'Union Européenne en faveur du développement durable.*

b) les objectifs pour l'inclusion sociale “Donner un élan décisif à l'élimination de la pauvreté et de l'exclusion sociale”

— *En garantissant l'accès de tous aux ressources, aux droits et aux services nécessaires pour participer à la*

het deelnemen aan de samenleving, en hierbij de uitsluiting voorkomen; door alle vormen van discriminatie te bestrijden, die leiden tot uitsluiting.

— Door de verzekering van de actieve sociale inclusie van allen via het aanmoedigen van het deelnemen aan de arbeidsmarkt en het bestrijden van de armoede en de uitsluiting.

— Door erop toe te zien dat het beleid van sociale inclusie goed gecoördineerd verloopt en alle schakels van de publieke instanties doet tussenkomen alsook het geheel van de betrokken actoren met inbegrip van de personen met een handicap en dat dit beleid doelmatig en doelgericht is en geïntegreerd in het betrokken openbaar beleid met inbegrip van het economisch, budgettair, educatief en het vormingsbeleid en de programma's van de structuurfondsen.

c) de objectieven voor gezondheidszorg en langeduurzorg. "Het waarborgen van het verstrekken van toegankelijk, kwaliteitsvolle en haalbare gezondheidszorg en langeduurzorg".

— het waarborgen van de toegankelijkheid voor allen tot adequate gezondheidszorg en langeduurzorg en erop toezien dat de zorgbehoeften niet leiden tot armoede en financiële afhankelijkheid, het onrecht wegwerken in de domeinen van toegang tot zorgverstrekking en de gevolgen voor de gezondheid.

— het bevorderen van de kwaliteit van de gezondheidszorg en de langeduurzorg, onder andere door het ontwikkelen van preventieve zorg, en de zorgverstrekking aanpassen aan de evolutie van de behoeften en van de voorkeur van de samenleving en van het individu, onder meer door het instellen van kwaliteitsnormen die beantwoorden aan de beste internationale praktijken en door de responsabilisering van de professionelen van de gezondheidszorg en van de patiënten en begunstigten van de zorgverstrekking.

— Door erop te letten dat adequate en kwaliteitsvolle gezondheidszorgen en langeduurzorg binnen bereik blijven en haalbaar door een rationele aanwending van de middelen te begunstigen, onder meer door passende aanmoedigingsmaatregelen ten behoeve van de gebruikers en de verstrekkers, een goed beheer en een goede coördinatie tussen de zorgstelsels en zorginstellingen.

De uitbouw van een economisch en sociaal Europa wordt mogelijk door belangrijke Europese reglementeringen.

société, tout en prévenant l'exclusion et en s'y attaquant, et en combattant toutes les formes de discrimination qui conduisent à l'exclusion.

— En assurant l'inclusion sociale active de tous; en encourageant la participation au marché du travail et en luttant contre la pauvreté et l'exclusion.

— En veillant à ce que les politiques d'inclusion sociale soient bien coordonnées et fassent intervenir tous les échelons des pouvoirs publics et l'ensemble des acteurs concernés, y compris les personnes en situation de handicap, et à ce que cette politique soit efficiente, efficace, et intégrée dans toutes les politiques publiques concernées, y compris les politiques économiques, budgétaires, d'éducation et de formation et les programmes des fonds structurels.

c) les objectifs pour des soins de qualité et de longue durée. "Assurer des soins de santé et des soins de longue durée accessibles, de qualité et viables".

— garantir l'accès de tous à des soins de santé et à des soins de longue durée adéquats et veiller à ce que les besoins de soins ne conduisent pas à la pauvreté et à la dépendance financière, éliminer les injustices dans les domaines de l'accès aux soins et les conséquences pour la santé.

— favoriser la qualité des soins de santé et les soins de longue durée, entre autre par le développement des soins de prévention, et adapter les soins à l'évolution des besoins et des préférences de la société et de l'individu, notamment par la mise en place de normes de qualité correspondant aux meilleures pratiques internationales et par la responsabilisation des professionnels de la santé et des patients et bénéficiaires de soins.

— En veillant à ce que les soins de santé et les soins de longue durée adéquats et de qualité restent abordables et viables en favorisant une utilisation rationnelle des ressources, notamment par des mesures d'encouragement appropriées à l'intention des usagers et des prestataires, une bonne gouvernance et une bonne coordination entre les systèmes et établissements de soins.

La construction de l'Europe économique et sociale se constitue par des réglementations européennes importantes.

De uitbouw van het economisch Europa is gewaarborgd, en dit is het Europa van de werknemers.

Maar er is meer dan de wereld van het werk.

Er zijn ook de niet-werkenden, namelijk de kinderen, de studenten, de senioren, de sociale rechthebbenden.

In die laatste groep zijn er belangrijke minderheden, onderverdeeld als personen met een handicap, geesteszieken of personen die in een instelling verblijven.

De sociale cohesie die Europa nastreeft moet ook de preventie, de individuele en collectieve benadering van de globale gezondheidsnoden en de integratie van alle burgers in de samenleving omvatten met voor iedereen perspectieven van gelijke kansen, van integratie volgens zijn kwaliteiten, van inclusie dankzij een maximaal gebruik van de middelen, wat ook de verschillen zijn.

Zo kan ons beleid profiteren van de Europese trend en hebben wij ook als opdracht, dankzij een nauwe samenwerking met de actoren op het terrein, om de aanbevelingen en de goede praktijken in België te doen opklimmen naar de Europese instanties.

3. Het Belgische voorzitterschap

Tijdens het tweede semester van 2010 zal België een zeer belangrijke rol spelen gezien zijn strategische positie in het Europese voorzitterschap.

Wat mij betreft zal ik erop toezien dat de problematiek van de handicap in zijn transversale dimensie in deze periode op de agenda staat.

Op verzoek van de Belgische Interministeriële Conferentie “Welzijn, Sport en Familie” — deel “Personen met een Handicap”, heb ik in het kader van ons Voorzitterschap in 2010 voorgesteld om een conferentie te organiseren rond het “*Disability Action Plan*” (DAP) en de “Strategie van de Europese Unie inzake Handicap” van de Europese Commissie. Ik zal de organisatie van deze conferentie behartigen in samenwerking met de Nationale Hoge Raad voor Personen met een Handicap en het *Belgian Disability Forum*.

In het verlengde van de informele interministeriële vergadering onder het Spaanse Voorzitterschap zal de

La construction de l'Europe économique est garantie; elle est celle des travailleurs.

Il n'y a pas que le monde du travail.

Il y a les non-travailleurs, à savoir les enfants, les étudiants, les seniors, les allocataires sociaux.

Parmi ces derniers, il y a des minorités importantes, classées comme personnes handicapées, malades mentaux ou encore personnes vivant en institution.

La cohésion sociale que souhaite l'Europe, doit ainsi inclure la prévention, l'approche individuelle et collective des besoins de santé globale, la vocation citoyenne avec pour chacun des perspectives d'égalité des chances, d'intégration selon ses qualités, d'inclusion grâce à l'utilisation maximale des moyens, quelles que soient les différences.

Notre politique peut ainsi profiter de la vague européenne et nous avons aussi comme mission, grâce à une collaboration étroite avec les acteurs de terrain, de faire remonter vers les instances européennes les recommandations et les bonnes pratiques initiées en Belgique.

3. Présidence de la Belgique

Lors du deuxième semestre 2010, la Belgique jouera un rôle primordial au vu de sa position stratégique à la présidence de l'Union Européenne.

En ce qui me concerne, je veillerai, durant cette période, à ce que la question du handicap dans sa transversalité fasse partie intégrante du programme.

M'appuyant sur une proposition de la Conférence Interministérielle belge Bien-être, Sport et Famille — Partie “Personnes handicapées”, j'ai proposé, dans le cadre de notre présidence en 2010, la mise en place d'une “manifestation” articulée autour du “*Disability action Plan*” et de la “Stratégie de l'Union Européenne en matière de handicap” de la Commission européenne. Je porterai l'organisation de cette conférence en collaboration avec le Conseil Supérieur National des Personnes Handicapées et le *Belgian Disability Forum*.

Dans la foulée de la réunion interministérielle informelle sous la présidence espagnole, l'état des lieux du

stand van zaken van het Europese plan inzake Handicap (DAP) voor de periode 2003-2010 en de vast te leggen prioriteiten voor de periode 2010-2017 worden gefinaliseerd.

Tijdens de volledige periode van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie, zal ik als staatssecretaris voor Sociale Zaken alle mogelijke innoverende initiatieven nemen en beleidsdaden treffen die de handicap in de kijker zetten.

*Staatssecretaris voor Sociale Zaken,
belast met Personen met een handicap,*

Jean-Marc DELIZÉE

plan européen 2003-2010 et les priorités à prendre pour la période 2010-2017 y seront finalisés.

Durant toute la période de la Présidence belge à l'Union Européenne, j'entends promouvoir par le biais du secrétariat d'État aux Affaires Sociales, la mise en place de toutes les initiatives et politiques novatrices en matière de handicap.

*Secrétaire d'État aux Affaires Sociales,
chargé des Personnes handicapées,*

Jean-Marc DELIZÉE